JUBALFLITSEN

Digitaal magazine van Jubal Dordrecht. Jaargang 60.

No. 2

JUNI 2021

Behind the design
Pirates - *The Treasure of Devils Island*

Hoe is het nu toch met
Matthijs Kieboom?

Wat is jouw meest memorabele Jubal-moment?

Juballers overzee
Hoe is het nu toch met Johan Zondervan (Brazilië)?

Jong Jubal werkt samen met YoungStars uit Rastede

Jubal Rubbish & Columns: AP en John F.!

INHOUD:

03 In Memoriam: *Rudi Swaegers*
04 In Memoriam: *Robert Strobos*
05 Het Jubal-seizoen tot nu toe
09 Redactieleden stellen zich voor: *Isabell Muller*
10 Jubal Rubbish (Hoe is het met Sanford in Korea?)
11 Historische foto: Eerste Anglo Dutch Contest 1979
12 Redactieleden stellen zich voor: *Melvin van der Werf*
13 Behind the Design: “Pirates, The Treasure of Devils Island”
17 Jubal Rubbish (Hoe staat het met het nieuwe programma van Jong Jubal?)
18 Behind the Design - Part 2
26 Jubal Rubbish (Hoe staat het met het nieuwe programma van Jong Jubal? - part dos)
27 Redactieleden stellen zich voor: *Pe(t)er Franken*
29 Even voorstellen: *Quinten Vos*
31 Juballers overzee: Hoe is het nu toch met *Johan Zondervan?*
36 Hoe is het nu toch met *Matthijs Kieboom?*
44 Wat is je meest memorabele Jubal-moment?
50 Column John Franken: *‘John F. stelt u voor...’*
56 Jubal Rubbish (Haagse spraakverwarring)
57 Drum Corps in de Media
59 Jong Jubal versterkt de banden
60 Project Jong Jubal & YoungStars
62 Nieuwe leden stellen zich voor:
65 BigBand News
67 Redactieleden stellen zich voor: *Maarten Walraven*
65 Uyt den Ouden Doosch
69 Column A.P.: *Herinneringen*
73 Uitsmijter/colofon
74 Sponsoren

Redactioneel

Best lezers,

Je leest deze Flitsen in een belangrijke periode; er hangt verandering in de lucht. Rijkswaterstaat is inmiddels weer een kleine drum corps campus waar Jong Jubal en Jubal knus, krap en gezellig onze mooie hobby beoefenen. Optredens zijn in onderhandeling, en soms zelfs al definitief. Corona heeft een halve hap uit seizoen 2021 genomen, maar de tweede helft laat Jubal zeker geen gras over groeien. En na de zomer wordt ook al vooruitgekeken om Music Kids te herstarten en op grotere schaal promotie-evenementen te houden. Door dit perspectief is deze Flitsen de gezonde mix van verleden, heden, en toekomst die we als redactie graag zien. Zo kun je lezen over favoriete Jubal-momenten uit het verleden, maar ook over het ontwerp-proces van de Jong Jubal show die op dit moment wordt ingestudeerd, en verder over verschillende plannen om Jubal ook in de periode vooruitstrevend te maken.

Na meerdere edities hebben we als redactie aardig onze draai gevonden. Daarom gaan we een nieuwe fase in en zijn we benieuwd naar jullie ervaringen. We willen lezers blijven boeien met leuke content, iedere editie weer. Daarom hebben we vanaf nu ***een survey***, waarin je feedback kan geven over de Flitsen. Vul jij hem ook in? Alvast heel veel lees-, luister-, en kijkplezier!

Maarten Walraven

IN MEMORIAM

RUDI SWAEGERS

Op 2 mei van dit jaar bereikte ons het trieste bericht dat ons oud-lid Rudi Swaegers na een kort maar hevig ziekbed die dag ervoor vredig is ingeslapen.

Rudi is zijn hele leven groot fan geweest van Jubal en kwam al sinds de jaren '80 bij vele optredens kijken. Met zelf al een zeer lange staat van dienst achter de rug in het slagwerkwereldje, wilde Rudi echter niets liever dan ooit bij Jubal spelen. In 2017 kwam die lang gekoesterde wens uit. Rudi's partner Bart maakte al enkele jaren deel uit van ons front ensemble.
Rudi was een zeer welkome aanvulling binnen ons front ensemble, altijd kritisch op zijn eigen muzikaliteit (woest was hij op zichzelf als hij een foutje in de muziek maakte), altijd een vrolijke noot op het veld of grapje met andere leden, na de repetities napraten met een Leffe blond in het JMC, een Vlaamse stoofvleesavond organiseren als actie voor de USA Tour, anekdotes en sterke verhalen in de bus,... wat hebben we veel met hem gelachen! Tijdens de 2017 tour in Frankrijk creëerde Rudi zijn eigen memorabele "pling" moment in de show en straalde hij vervolgens als onze eigen vrijwilligers en achterban hem toejuichten.

Eind maart hebben veel Jubal vrienden nog bijgedragen aan één van de wensen die Rudi nog op zijn bucketlist had staan, een helikoptervlucht over zijn geliefde gebied. Op 3 april j.l. stapten Rudi en Bart in het huwelijksbootje.
We wensen Bart, familie en vrienden veel sterkte met dit grote verlies.

Rust zacht Rudi.

IN MEMORIAM

ROBERT STROBOS

Op 27 mei ontvingen wij het trieste bericht dat ons oud-lid Robert Strobos is overleden aan de gevolgen van een ernstig auto-ongeluk. Robert werd slechts 27 jaar.

Robert maakte meerdere jaren deel uit van de Jubal color guard en had vaak een prominente rol in de show. Color guard was zijn passie.

Trots was hij twee maal met Jubal in 2015 en 2018 door de USA te kunnen touren. In 2015 Indianapolis toonde hij zijn talent bij de Showcase of Talent (Individuals) en werd vijfde met maar liefst 96 punten. In 2018 schitterde hij nogmaals in een exhibition optreden.

Jubal wenst familie en vrienden veel sterkte met dit grote verlies.

Rust zacht Robert.

Het Jubal-seizoen 2021 tot nu toe

Aan de ene kant valt er nog niet zo heel veel te vertellen, maar aan de andere kant: we zijn weer begonnen met samen te repeteren en op het moment van schrijven is (in slechts 3 weken tijd!) de hele muzikale productie ingestudeerd en is het de bedoeling dat in de komende weken ook de drill wordt ingestudeerd...

Door Peter Franken

Fotografie: Jan Dittmar; Denice Naaktgeboren; Laura Naaktgeboren; Peter Franken

Versoepelingen

Jong Jubal was al enige tijd bezig om te repeteren op het welbekende terrein van Rijkswaterstaat, maar de Juballers moesten nog even geduld hebben. Vrijdag 14 mei plaatste Ronald Venderbos een hoopvol bericht op de Jubal Announcement Page dat het weekend daarna begonnen zou worden met het eerste repetitieweekend sinds maanden. Helaas gooiden de besmettingscijfers nog even roet in het eten, maar een week later kwam dan toch het verlossende woord: zaterdag 21 mei was de eerste repetitie. Vanwege het slechte weer (er was noodweer voorspeld) niet buiten, maar binnen in het JMC. Op vrijdag 28 mei mochten we dan eindelijk als koeien die een hele winter 'op stal' hadden gestaan weer de wei in.

Doelstellingen

Vanaf het weekend van 28 mei was de doelstelling om telkens iets meer dan 3 minuten van de show in te studeren, om na 3 weken een volledige muzikale run te kunnen spelen. Ondanks dat er nog 1 repetitie was afgelast vanwege aangekondigd noodweer is dit gelukt en dat is een hoopvol teken.

Naast het show-programma wordt er ook gewerkt aan het straat- en concertrepertoire om zodoende een veelzijdig product te kunnen aanbieden als we eindelijk in uniform en voor publiek weer mogen optreden.

Nieuw in het straat-repertoire is El Camino Real, een Latin-American nummer dat past bij de traditie van Jubal met een vleugje 'Valéro' erin.

Optredens

Ondertussen stroomt de agenda - onder voorbehoud - weer aardig vol. Als de besmettingscijfers zo blijven dalen en de vaccinatiecijfers zo gestaag blijven stijgen, mogen er vanaf september weer evenementen worden georganiseerd:

5 sept:	Zundert, Parade
18 sept:	Dordrecht, Show
25 sept:	Hoofddorp, Show
9 okt:	Dordrecht, Show
17 okt:	Vlamo wedstrijden, Show

De leden kijken er erg naar uit om weer voor een enthousiast publiek te kunnen performen!

JANSEN

Redactieleden stellen zich voor:

Isabell Muller

Hey hoi,

Mijn naam is Isabell Muller (beter bekend als Isabell Roelands waarschijnlijk), zo'n 20 jaar geleden getrouwd met Michiel en inmiddels 3 kinderen rijker. Ik heb al een aantal edities meegewerkt aan de nieuwsbrief bij Jubal en stuurde voornamelijk aan bij leden om iets zinvols te schrijven over wat er gaande was binnen de club. De nieuwsbrief stopte en maakte ruimte voor de oude vertrouwde Flitsen. Nou ja, oud en vertrouwd.....het is natuurlijk wel een online versie geworden. Maarten vroeg of ik de redactie zou willen versterken en daar heb ik geen seconde over na moeten denken. Natuurlijk werk ik hier graag aan mee. Leuk om weer mensen van vroeger tegen te komen uit "mijn tijd" en verhalen te delen van hoe het toen was en verhalen ook te horen van hoe het nú is. Het houdt de club weer levendig en daar geniet ik van. Zo ben ik dus vooral op zoek naar (oud) leden die herinneringen willen delen en over moeilijke vragen als "wat is nu je meest memorabele Jubal-moment" te stellen (tja haha, kies er maar eens 1tje uit! Best een opgave) en naar leden die in het buitenland hun heil hebben gezocht. Mooie verhalen komen hierdoor naar boven en die delen we graag in de Flitsen zodat we altijd op de hoogte kunnen blijven van iedereen.

Als geboren en getogen Dordtenaar en een hele familie die al bij de club betrokken was, ontkwam ik er niet aan en belandde als 13 jarige toch bij Jong Jubal. Eerst nog even een jaartje of 2 bij DIO geoefend, maar dat ging op z'n gat en mochten EINDELIJK de dames naar de buren (we deelden toen de tijd een houten keet op het terrein van DSW (nu Drechtwerk)). De Rocky show bij Jong Jubal was mijn eerste echte show die ik volledig mocht meelopen, 1990 was dat. Tot mijn 18e heb ik meegelopen bij Jubal, altijd bij de Brass, begonnen met Mellophone en geëindigd met sopraan.

Eén jaar hebben alle drie mijn kids meegedraaid bij jong Jubal. Alle drie een sectie. Wauw wat was ik trots en gaaf dat ze nu ook mijn passie deelden. Helaas hield de oudste het voor gezien en ging liever zeilen. Maar Tijn (Pit) en Sofie (Guard) zijn echte blijvertjes, daar ben ik zeker van.

Momenteel ben ik druk in de weer als creatief ondernemer onder mijn eigen label, Vlijtig-Iesje. Ik maak van alles om online te verkopen via Etsy, soms naar eigen creatie en soms op bestelling. Daarnaast schrijf ik ook wekelijks een blog voor @mamaliefde, een soort online magazine zoals "ouders van nu".

JUBAL RUBBISH HOE GAAT HET EIGENLIJK MET SANFORD IN NOORD KOREA?

HISTORISCHE FOTO:

26 mei 1979

Op deze zonnige zaterdag doet Jubal voor het eerst mee aan een contest. De eerste AngloDutch-contest die werd gehouden in Eemnes (NL). Jubal doet mee, maar wel buiten mededinging. Jubal levert juryleden, net als Beatrix uit Hilversum en de Engelse deelnemers. Uiteindelijk blijkt Jubal de meeste punten gescoord te hebben van de 19 deelnemende korpsen. Een geweldige opsteker natuurlijk. Dit smaakte naar meer! De officiële winnaar is het Engelse Mayflower uit Basildon en Juliana uit Middelburg wordt derde.

Het had overigens maar een haartje gescheeld of Jubal had niet meegedaan, want de bussen richting Eemnes waren de weg kwijt geraakt. De A27 richting Almere bestond nog niet en een TomTom of andere navigatie bestond ook nog niet. Enigszins gestrest kwamen de leden vlak voor het optreden aan op de juiste locatie.

Een andere wetenswaardigheid: dit was het eerste optreden waarbij Jubal-merchandize werd verkocht in een Boosterstand!

Redactieleden stellen zich voor:

Melvin van der Werf

Hey hallo Juballers, Jong Juballers en Alumni!

Mijn naam is Melvin van der Werf. Wat ik doe voor de Flitsen? Ik doe voornamelijk het technisch aspect, zoals het bekijken wat en hoe vaak er gelezen wordt en ondersteun ik de rest van de redactie bij technische vraagstukken, maar daarnaast schrijf ik hier en daar zelf ook eens wat voor de Flitsen. Als enige lopend lid in de redactie kan ik hier en daar nog wel eens leuke bijdrage leveren direct vanuit 'het veld'.

Ik ben inmiddels 26 jaar en lid sinds 2004 (een kort rekensommetje komt hiermee uit op een goede 17 jaar). Daarnaast ben ik werkzaam als IT Engineer bij Graficom in Ridderkerk, waarbij ik zowat overal in Nederland kom. Daarnaast studeer ik ook nog, dus onder aan de streep heb ik een redelijk druk leven.

In 2004 ben ik begonnen bij de Music Kids. Daarna dus door gegaan naar Jong Jubal, waar ik vanaf 2005 tot en met 2008 mellophone heb gespeeld. In de jaren 2009 en 2010 heb ik Tuba gespeeld bij Jong Jubal, waar ik ook een mooie Moonwalk mocht vertonen op het veld. In 2011 heb ik de overstap mogen maken naar Jubal, waar ik het eerste seizoen direct een toffe USA tour mee mocht maken. Bij Jubal heb ik ook verschillende instrumenten mogen bespelen, waaronder; Mellophone, Baritone, Euphonium en Tuba. Al ben ik nu sinds 2016 niet meer van de Baritone af te slaan. Op het moment van schrijven ben ik dus ook nog steeds spelend lid van Jubal.

Sinds 2016 ben ik ook actief binnen de redelijk jonge unit *Jubal Winds*. Hier heb ik binnen het laag koper regelmatig geswitcht tussen Tuba en Baritone.

Nu dat Corona eindelijk beetje bij beetje minder wordt, zijn wij met Jubal ook weer druk bezig. Als het weer mag zie ik jullie graag snel weer op het veld!

BEHIND THE DESIGN

Door Maarten Walraven

Een van de dingen die Jubal zo sterk maakt, is de overvloed aan creativiteit. Binnen Jubal zijn er namelijk genoeg creatieve personen om vrijwel alle showprogramma's vorm te geven. Wellicht is dit nog steeds een overblijfsel van de optredens in Kunstmin, die al in de jonge jaren van Jubal werden gedaan naast het lopen van parades. Inmiddels worden er meerdere drum corps shows en indoor shows ontworpen binnen Jubal, en ook bij bijzondere samenwerkingsprojecten is het voor Jubal geen probleem om hier de nodige muziek, choreografie, of andere content zelf voor aan te leveren.

Maar helaas, als je een showprogramma bekijkt zie je slechts het topje van de ijsberg. Achter ieder programma schuilt een enorme hoeveelheid details die je als toeschouwer lang niet allemaal direct ziet. Mede daarom starten we met een nieuwe rubriek in de Flitsen, "Behind the Design".

Op deze manier hopen we de trouwe Jubal fans een nóg betere inkijk te geven in alle geweldige programma's die ontworpen worden. En wanneer je het programma vervolgens in het echt kan zien, zul je het op een compleet nieuwe manier beleven. In deze eerste editie duiken we in de Jong Jubal show *"Pirates: the Treasure of Devils Island"* (kort gezegd *Pirates*).

Het veranderlijke weer op open zee belooft echter niet veel goeds, want het schip komt al snel in zwaar weer terecht. Regen, onweer, draaikolken, en metershoge golven dreigen het schip te doen zinken

Bij het ontwerpen van Pirates was er nooit een gebrek aan ideeën. Er waren in totaal 12 showconcepten, en het bleek behoorlijk lastig om hieruit een keuze te maken. Het design team heeft hiervoor een nieuwe werkwijze geprobeerd. Allereerst werden er een aantal onderdelen vastgelegd die een Jong Jubal show succesvol maken. Vervolgens werden per kandidaat-programma punten toegekend op deze verschillende onderdelen. Verrassend genoeg kwam Pirates hierbij niet als winnaar naar voren. Maar door de enorme overvloed aan ideeën over dit piratenconcept, ging het team toch in zee met een piratenconcept.

Storyline

Voor wie nog niet zo bekend is met het programma, hierbij een beknopte beschrijving. Pirates is een echt verhalende show over de reis naar een lang verloren schat. De show begint in een vredige haven in de Bahama's, met diverse schepen voor anker. Een kleine groep piraten is vastbesloten deze lang verloren schat te gaan bemachtigen. Hier moet eerst genoeg bemanning voor gevonden worden, en dus sluiten er steeds meer piraten zich aan bij dit pact, met als beloofde beloning een deel van de schat (Part 1). De trossen gaan los en vol moed vertrekken onze piraten uit de haven het avontuur tegemoet (Part2). Het veranderlijke weer op open zee belooft echter niet veel goeds, want het schip komt al snel in zwaar weer terecht. Regen, onweer, draaikolken, en metershoge golven dreigen het schip te doen zinken (Part 3). Als de lucht bijtrekt heeft de bemanning zware schade geleden (Part 4). Maar gelukkig lijkt daar eindelijk Duivelseiland in zicht te zijn. De legendes blijken helaas waar te zijn, want het eiland wordt bewaakt door een enorme Kraken. De piraten moeten vechten voor hun leven om de Kraken te verslaan (Part 5). Als ze dan eindelijk aan land kunnen, kan de zoektocht beginnen. Al feestend wordt de laatste zoektocht ingezet,

Robin Beanland

Screesnshot uit 'Sea of Thieves'

en precies waar de kaart de X aangeeft wordt driftig gegraven. Eindelijk is daar een oude schatkist zwaar van het blinkende goud! De piraten hebben hun buit, de reis is geslaagd (Part 6).

Muziek

De muziek vormt natuurlijk een belangrijke basis van een showprogramma. De muziek uit *Pirates* komt grotendeels uit de soundtrack van de populaire game 'Sea of Thieves'. Deze muziek is gecomponeerd door de Britse componist Robin Beanland. Robin heeft al diverse soundtracks van beroemde games op zijn naam staan, zoals GoldenEye007, Donkey Kong, en Super Smash Bros. De muziek van Sea of Thieves was spiksplinternieuw tijdens het ontwerpen van Pirates, de game was slechts een jaar uitgekomen. In 2019 ontving Robin er de Ivor Novello Award for Best Original Video Game Score voor.

Vrijwel alle shownummers komen uit de Sea of Thieves soundtrack. Het is een zeer diverse soundtrack en daardoor zijn er genoeg verschillende sferen uit te halen voor een complete show. Daarnaast maakt de muziek de show een echt geheel, een goede luisteraar zal horen dat de typische 'Sea of Thieves' motieven door de hele show terugkomen. Alleen in de drumbreak (Part 3) maken we een uitstapje, daar hoor je de soundtrack van Pirates of the Carribean en een kort stukje Titanic. De wereldberoemde melodie uit Pirates of the Carribean komt niet voorbij, en met opzet. Want een goede Jong Jubal show heeft muziek die goed in het gehoor ligt, maar wel blijft verrassen.

Luister hier naar de volledige Sea of Thieves Soundtrack

Gedurende de hele show proberen we de standaard 'drum corps' bezetting uit te breiden met instrumenten, om zo een echte piratensfeer neer te zetten. Zo kun je in de percussion scheepsbellen en rammelende kettingen horen. In de ballad (Part 4) worden de brass solo's uitgevoerd samen met een vioolsolo, we kunnen toch maar van geluk spreken

Part 1: De windroos

Part 2: Het piratenschip

Part 3: De eerste golf

dat er zoveel talent binnen Jong Jubal is. En ook nu, in het derde jaar van deze show, wordt er nog steeds met nieuwe instrumenten geëxperimenteerd zoals een melodica en kalimba.
Onze arrangementen van de Sea of Thieves soundtrack zijn ook onder aandacht gekomen van de componist Robin zelf. Hij was direct laaiend enthousiast:

Drill

Een sterke eigenschap van veel Jong Jubal shows is altijd geweest dat de show een duidelijke beeldspraak heeft. Daarmee wordt bedoeld dat je bij het thema al snel aan herkenbare vormen of figuren kunt denken, die dan in de show verwerkt kunnen worden. Ook bij Pirates is hier volop gebruik van gemaakt in de geschreven drill.
Bij aanvang van de show is het eerste herkenbare figuur een windroos, dat aangeeft dat de zoektocht op zee gaat beginnen. Vrij snel vormt zich dan de contouren van een schip, dat daadwerkelijk over het veld 'vaart'. Bij het aanbreken van de storm (Part 3) verschijnt eerst een bliksemschicht op het veld, later vormen de brass en guard een eerste grote golf die over het schip spoelt. De percussion beweegt zich steeds meer de schip prop, terwijl de brass en guard draaikolken om het schip laten zien. Bij het naderen van de Kraken (part 5) wordt de percussion wederom ingesloten, alsof ze de grot van de kraken invaren. Ook komt hier voor het eerst de 'X' voorbij, die hint dat de schat dichterbij komt. In het laatste stuk (Part 6), wordt deze zoektocht nog verder duidelijk door de gemarkeerde 'X' op het veld en de weg die daar uiteindelijk naartoe leidt.

De tekst gaat verder na Jubal Rubbish

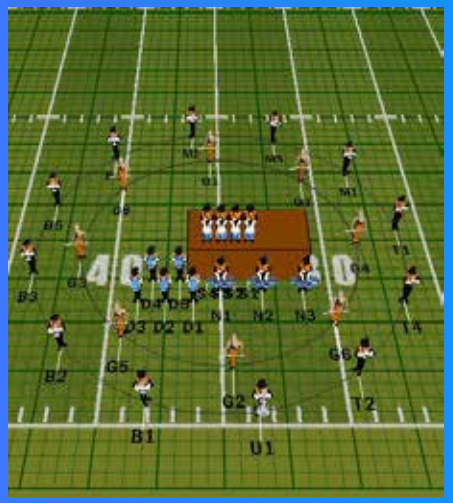
Part 3: De draaikolk

Part 6: De schatkaart

JUBAL RUBBISH

ALLES MOOI EN WEL, MAAR ER MOET IN 2022 NATUURLIJK OOK WEER EEN NIEUW PROGRAMMA KOMEN...

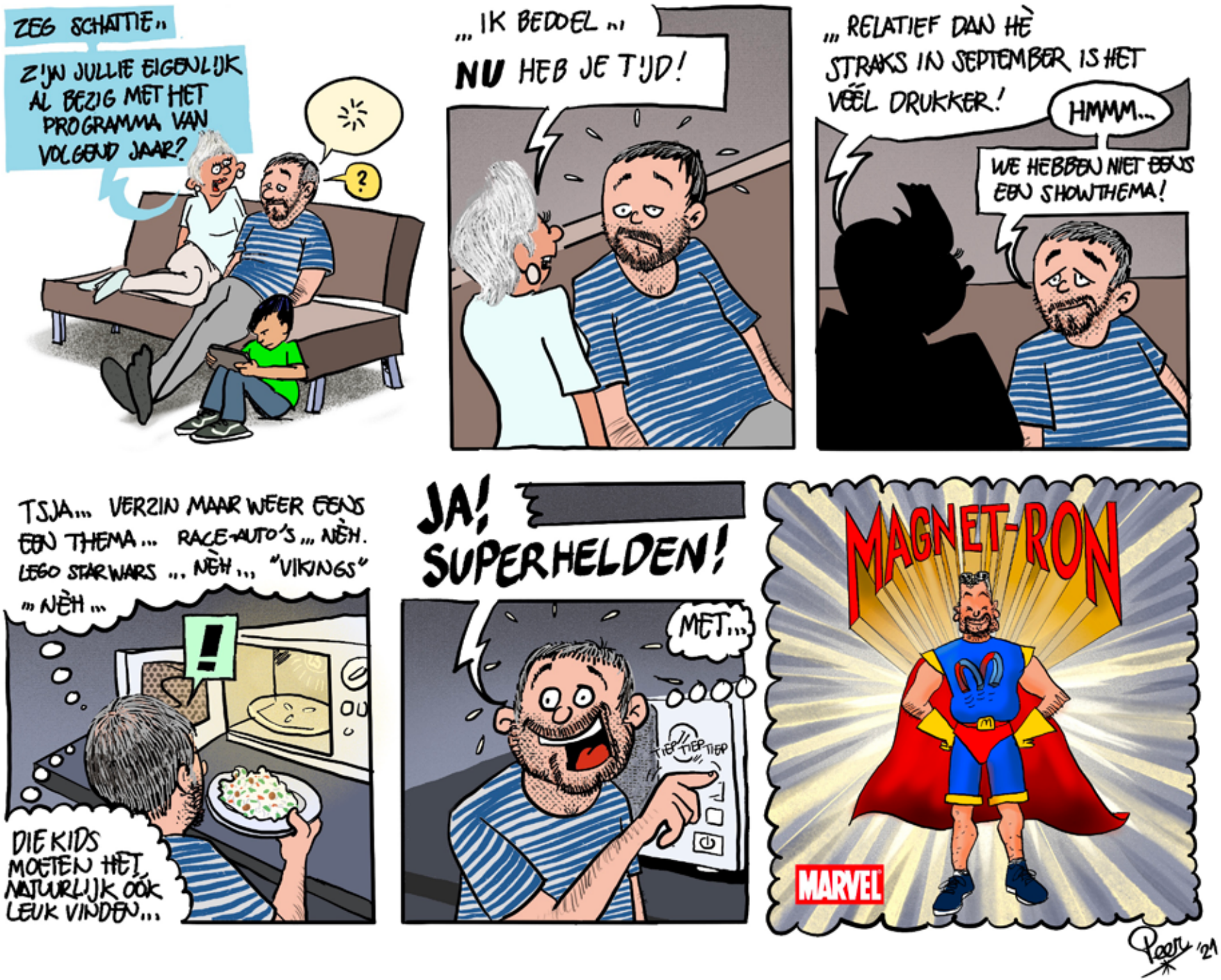

CORPS UNIFORM

door Peter Franken

Out of the box-schets

Tegenwoordig is het gebruikelijk om ook het corpsuniform aan te passen aan het showthema. In de jaren ervoor was dit al het geval bij de Sensei-show. De opdracht was dit jaar: maak een compleet nieuw design (zie illustratie hierboven) en maak ontwerpen waarbij het Sensei-uniform met zo min mogelijk ingrepen omgevormd worden naar een Piraten-outfit.
Hier rechts zie je twee ontwerpen; de linker is een van de designs voor Sensei, rechts een van de designs voor Pirates. Je kunt zien dat een groot gedeelte van het front in tact is gebleven. De mouwen zijn aangepast: linkerarm een 'puffy' piratenmouw, rechts een semi-blote arm, met een 'tattoo-sleeve' van Ali Express.
De sjerp is aangepast van zwart naar oranje, waardoor het lijkt alsof het een halflange jas is, en witte strepen zijn geinspireerd op de manier waarop de knopen op dergelijke jassen uit de 18de eeuw, die door piraten uit de bekende films werden gedragen.
De ruffle bij de kraag is ook een piratenklassieker. De doodshoofden op de cumberband en de band op de hoed maken het plaatje compleet. In de definitieve uitvoering zijn enkele details weggelaten.

Design Sensei 2017

Design Pirates 2019 - gebaseerd op het uniform van 2017

GUARD UNIFORM

door Peter Franken

Bij het color guard uniform was het niet mogelijk om het Sensei-uniform om te vormen tot een piraten-outfit en dus werd deze 'from scratch' ontworpen.
De kleurstelling is goud/bruin en zwart geworden, omdat deze kleuren mooi combineren met het oranje en zwart uit het corps uniform. Als contrastkleur is voor ceruleumblauw gekozen, wat de ongeveer kleur is van het zeewater in de Cariben en tevens complementair is aan oranje.

Om een complementair kostuum-design te krijgen laat ik altijd wat elementen uit het corps uniform terugkomen in het guard uniform en vice versa. Zo zijn de 'knoopsgaten' van het jasje en het blauw aan de binnenkant van de rokken in de binnenkant van de sjerp bij de muzikanten terecht gekomen en is de tattoosleeve en de ruffle van de kraag weer bij de color guard.
Op deze manier is er verschil, en contrasteert de guard voldoende om daar visuele effecten mee te bereiken, maar is er ook een eenheid waardoor je kunt zien dat alles bij elkaar hoort.

Eén van de inspiratiebronnen op Pinterest

Eén van de alternatieve ontwerpen

Design Pirates 2019 - definitieve ontwerp

FLAG DESIGN

door Peter Franken

Het ontwerp voor Part 2: Leaving the Harbour

'Vroeger' werden de vlaggen gemaakt door vormen uit stof te knippen of snijden en daarna de verschillende vormen aan elkaar te naaien. Een behoorlijk arbeidsintensieve klus. Niet zozeer voor de ontwerper uiteraard, maar wel voor het atelier. Sinds 2016 echter worden de vlaggen bij Jubal geprint, direct op vlaggenstof en sinds dat jaar gaan ook de nieuwe vlagontwerpen voor Jong Jubal mee in deze bestelronde.

Voor *Pirates* zijn er 2 nieuwe vlaggen ontworpen. Voor de opener van de show, als het schip de haven gaat verlaten, zijn de vlaggen blauw en heeft het design zowel elementen van water als lucht/wind. Immers: zonder wind in de zeilen kan er niet gevaren worden. Ook de windroos die in de drill ook voorkomt, is in het design verwerkt.

Het tweede nieuwe design is de schatkaart voor de closer van de show. Dit design is niet in de USA geprint, maar met textielmarkers op oude Jubal-vlaggen getekend.
Het ontwerp is gemaakt met behulp van gekleurde papieren stroken en is de rode X van de schatkaart bepaald. Deze is zo gepositioneerd dat bij het spinnen van de vlag dit het maximale effect bereikt. De zwarte stippelroute benadrukt de beweging van de vlag.
De overige vlaggen in de show zijn vlaggen uit het archief die passen bij het gevoel/de sfeer die over gebracht moet worden op dat moment. Op deze manier blijven de kosten redelijk beperkt en het effect maximaal.

Ontwerp 'Schatkaartvlag' voor Part 6

LOGO DESIGN

door Peter Franken

Bij elke aankondiging van een nieuwe show word ook een show-logo gemaakt. Deze wordt gebruikt om de show herkenbaar te promoten en geeft voor de leden ook een beetje 'houvast' voor de sfeer van de show. Meestal komt dat neer op een soort banner. Voor het design van 2019 (en dus ook 2021) heb ik me laten inspireren op schatkaarten zoals je die in films tegenkomt, maar ook op oude kaarten van Dordrecht. Dordrecht is immers een eiland en in het verleden hebben er ook enkele beruchte piraten in Dordrecht gewoond.

De basis is dus een schatkaart met daarop het eiland van Dordrecht. De schat ligt op de plek waar 'Duivelseiland' ligt en dat is de plek waar we 's zomers repeteren. Uiteraard mag het doodshoofd met de gekruiste beenderen niet ontbreken en de gekozen lettertypen passen bij een stijl zoals die in de 17de eeuw gebruikelijk was. 'Pirates' groot en oranje, duidelijk contrasterend met de rest. De tag-line "The Treasure of Devils Island" in een minder opvallende kleur.

De kleuren komen terug in de uniformen en enkele toegevoegde elementen (de windroos, golfjes, het piratenschip en de kraken) komen in de drill terug. En zo vormt alles een geheel.

PROP DESIGNS

door Peter Franken

Anno 2021 horen 'props' nu eenmaal bij een drum corps show. Jong Jubal maakt daar al jaren gebruik van en voor deze show ben ik begonnen met redelijk 'out-of-the-box' te ontwerpen. Eerst ontwerpen maken zonder grenzen en daarna pas kijken wat te realiseren is (en wat uiteindelijk ook allemaal in de materiaaltruck te vervoeren is).

Hier rechts zie je de stuurhut/klim-prop die (met enige aanpassingen) ook in de show wordt gebruikt, net als de scheepswanden in plaats van de schermen, hier met kanon-luiken waaruit baritones (als een soort kanon) kunnen spelen.
De kraken met daaronder een windmachine (zoals de 'juichslurven' bij sommige voetbalclubs, bleken niet realiseerbaar, maar zijn in een andere vorm wel in de show terechtgekomen.

Zoals je kunt zien zijn er qua ideeën geen grenzen, maar aan de technische haalbaarheid wel. Deze creatieve brainstorm zorgt er wel voor dat je op originele ideeën komt en wat de show uiteindelijk uniek zal maken.

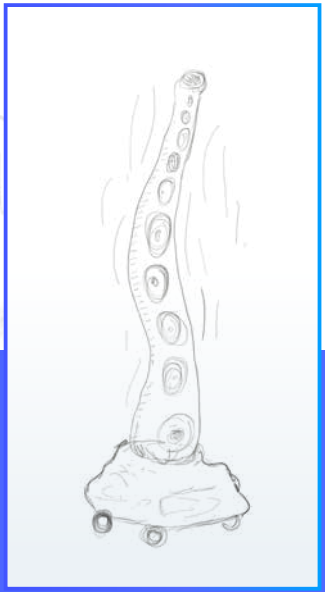

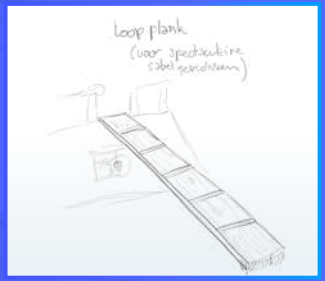

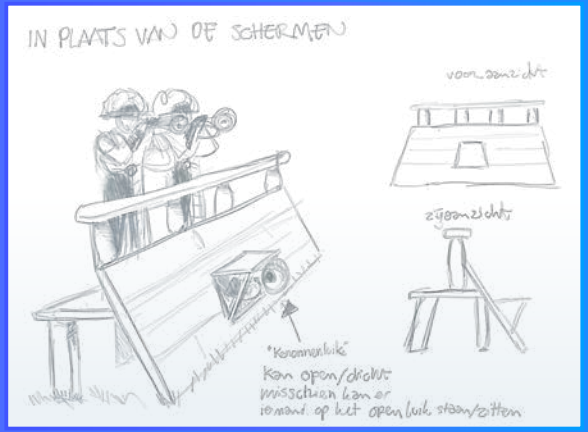

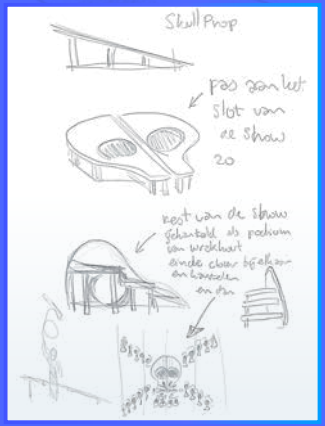

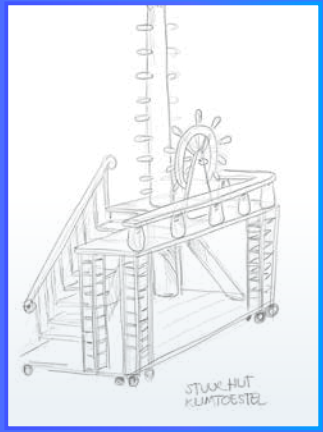

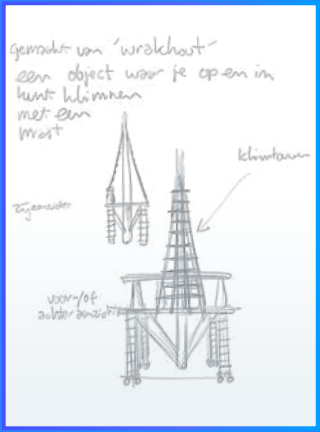

PROPS

door Maarten Walraven

Schip

Bij het zien van *Pirates* zal het je zeker niet ontgaan dat er in het veld een prop geplaatst staat. Een groep piraten is natuurlijk niets zonder schip, daarom werd er al vroeg in het designproces nagedacht om een daadwerkelijk schip in het veld te hebben. Het resultaat is een abstract schip te noemen, met een bovendek, loopplank, en reling. Het grote stuurwiel maakt het extra herkenbaar. Het feit dat de leden de prop op kunnen lopen en dus de hoogte ingaan, geeft enorm veel mogelijkheden in de hele show. Zo 'roept' de allereerste trompetsolo in de show vanaf het schip (Part 1), en rent de percussion erop, af, en omheen tijdens hun percussion feature (Part 3). In Part 4 worden vlaggen ervan afgegooid als reddingsboeien en in Part 5 beweegt de Kraken met woeste tentakels om het schip bijna tot zinken te brengen.

Kraken

Het is misschien wel dé eyecatcher van de show, maar ook een hoofdpijndossier van het design team. De show zou vallen of staan met de Kraken, de legendarische mega-octopus die in Part 5 het schip bijna zou doen zinken. Het eerste idee kwam van de bekende "sky dancer" opblaaspoppen die vaak bij bedrijven en evenementen de wildste bewegingen maken. Deze bewegingen maar dan met inktvisarmen leek ons een fantastisch visueel effect. Het bleek echter veel lastiger dan gedacht om meerdere armen de lucht in te krijgen zonder dat er een enorme opstelling van 5 professionele blowers nodig zou zijn. Uiteindelijk bleek een alternatief prima te werken: de armen zijn met ballonnen opgevuld en worden met stokken door 5 leden bewogen. Deze stokken zijn overigens in de aanbieding voor wie na Pirates graag de ramen op de eerste verdieping wil lappen.

Overig

Een andere eyecatcher op het veld is het scherm aan de voorlijn, de zogenoemde front drops. Jong Jubal gebruikte al enige jaren zwarte schermen, dit seizoen is er gekozen voor een kleiner scherm helemaal in schipstijl. Wist je dat deze houten panelen met de hand geschilderd zijn door onze huiskunstenaar Peter Franken? Samen met de houten reling erboven geeft deze front drop het effect dat je op het dek van het schip staat.
Verder valt niet te missen dat de storm (Part 3) wordt afgesloten met een enorm blauw doek, dit is de laatste vloedgolf die over het schip gaat. Wist je dat dit laatste effect in 2019 is toegevoegd, slechts 2 weken voor DCE finals?

Design team

Vanwege coronarestricties wordt er in 2021 alweer voor het derde jaar aan *Pirates* gewerkt. In de afgelopen drie jaar hebben de volgende personen aan dit programma gewerkt:

- ***Ronald Wassink*** – Programmacoördinator, brass arrangeur
- ***Maarten Walraven*** – Percussion arrangeur
- ***Krijn Verstraaten*** – Drill design
- ***Peter Franken*** – Ontwerp uniformen, vlaggen, logo's, props
- ***Melanie Tempelaar*** – Guard werk, realiseren guard uniform & vlaggen
- ***Larissa Janssen*** – Guard werk
- ***Danique Schouten*** – Algemeen design
- ***Jeroen Creemers*** – Algemeen design

We hopen natuurlijk dat we in september en oktober de show *Pirates* nog een aantal keer voor publiek mogen vertonen, voor nu kunnen we nog genieten van de 2019 DCE finals uitvoering.

JUBAL RUBBISH
MONIQUE HEEFT EEN BETER IDEE

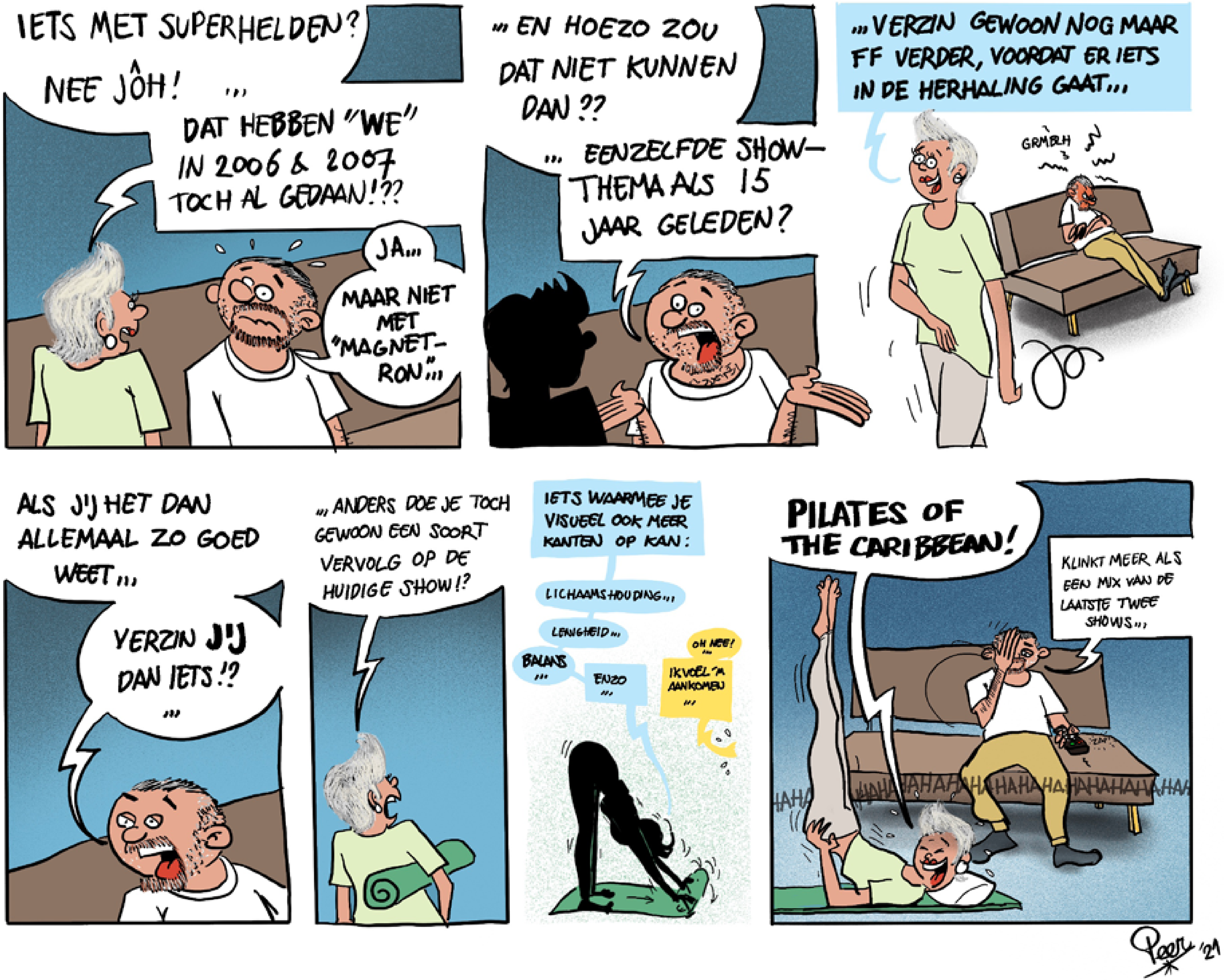

Redactieleden stellen zich voor:

Pe(t)er Franken

Hoi! Ik ben Peter Franken, maar voor de meeste leden beter bekend als 'Peer'. Voor de Flitsen doe ik de vormgeving en maak ik illustraties en tekeningen. Dat doe ik eigenlijk al een lange tijd. Mijn eerste strip publiceerde ik in de Flitsen van januari 1982(!) toen ik nog trompet speelde bij Jong Jubal. In 1988 ben ik van Jong Jubal naar Jubal gegaan en zodoende verhuisde de strip ook van de Jong Jubal pagina's naar die van Jubal en zo ontstond dus de 'Jubal Rubbish'. In 1992 heb ik voor het eerst de cover ontworpen voor de Flitsen en sinds 1993 ben ik de vormgeving van de hele Flitsen gaan doen. In de jaren '90 op een Amiga 500, in 1998 op een Windows computer en sinds 2000 op een Mac. De papieren Flitsen verscheen tot en met december 2006, daarna is de Flitsen opgehouden te bestaan aangezien de website de functie van een clubblad overnam. Sinds september 2020 dus weer tot leven gewekt als digitale publicatie.

Mijn Jubal achtergrond begon eigenlijk al in 1918 toen mijn opa lid werd van Jubal. In 1953 werd mijn vader lid van Jong Jubal en later dus ook mijn broer John en in 1980 was mijn 'gerechtmatigde leeftijd' aangebroken om lid te kunnen worden van Jong Jubal, maar vanwege een wachtlijst en een ledenstop heeft dat dus nog een jaar geduurd voordat ik uiteindelijk lid mocht worden. Ik heb eerst drumles gekregen van mijn vader, maar doordat ik linkshandig ben, hield ik mijn stokken liever anders beet en deed ik alles precies gespiegeld. Toen dus toch maar gaan toeteren, eerst op een (1 ventiel)trompet en sinds 1984 op een mellophone. Dat laatste heb ik tot en met 2007 gespeeld bij Jubal.

Naast spelend lid ben ik ook betrokken bij de instructie van zowel Jubal als Jong Jubal. In 1991 ben ik bij Jubal begonnen met het lesgeven aan de tweede mellophones als dit voor de voortgang zo uitkwam. In 1994 ben ik Jong Jubal gaan lesgeven en tussen 1995 en 2007 caption head brass en tus-

sen 2005 en 2007 ook caption head visual geweest.

Ook ben ik bij Jubal betrokken geweest bij het visual-team en bij de instructie van de hornline, meestal de mellophones of de baritones en dit jaar de tuba's.

Naast dit alles heb ik door de jaren heen het corps-uniform-design gedaan van zowel Jubal als Jong Jubal, met de laatste jaren ook de color guard uniformen en het ontwerp van de vlaggen en decors (bijvoorbeeld de schilderijen uit de Van Gogh-show).

Na de basisschool heb ik een technische opleiding gedaan in elektrotechniek en elektronica, maar dat beviel mij uiteindelijk toch niet, dus uiteindelijk naar de Willem de Kooning-academie gedaan en nog een Master behaald bij de Fontys Academie voor beeldende vorming. Naast mijn kunst-activiteiten heb ik bij een zeefdrukkerij en enkele reclamebureaus gewerkt en sinds 2005 geef ik les in diverse kunstvakken aan het Insula College, een school voor havo, vwo en gymnasium, in Dordrecht.

Mijn vrouw Renate heb ik ook bij Jubal ontmoet en inmiddels zijn 2 van mijn 3 kinderen lid van Jong Jubal. En omdat ik dan toch in de buurt ben, geef ik daar inmiddels sinds 2017 weer les aan de hornline van Jong Jubal (zo is het cirkeltje weer rond...)

Door Stephanie Roggekamp

EVEN VOORSTELLEN:

Het seizoen 2021 is begonnen, met weer een aantal nieuwe leden. Leden die zijn overgekomen van Jong Jubal en leden van buitenaf. Ze stellen zich aan u voor en in deze editie:

Quinten Vos

Vanaf Quintens achtste levensjaar is hij al actief bij verschillende color guard groepen. Hij heeft het daar altijd erg naar zijn zin gehad. Een overstap naar Jubal was daarom ook een logische keus. *"Ik zocht naar een uitdaging en wilde iets nieuws proberen."* Jubal heeft hij leren kennen van de kampioenschappen en de optredens.

"De eerste maanden bevallen mij al goed. Bij de guard hebben we online (mini) trainingen gehad." Het meest kijkt Quinten uit naar de optredens, de kampioenschappen en de busreizen. *"Tijdens deze momenten ben je met een grote groep bij elkaar. Je maakt samen veel lol."* Dat spreekt hem erg aan. *"Ik hoop dat het een gezellig jaar wordt en er weer veel mogelijk wordt."*

"Ik zocht naar een uitdaging en wilde iets nieuws proberen."

THE CHOICE
OF THE CHAMPIONS
Quantum MkII
MAPEX
Jubal

Door: Ciska Trouw

Hoe is het nu toch met Johan Zondervan?

Mijn mooiste herinnering is het eerste DCH-kampioenschap in 1982, maar vooral het kampioenschap in Nijmegen (1993) in de stromende regen. Wat een geweldige beleving was dat! Ik heb er naast de vele herinneringen, vrienden en vaardigheden aan over gehouden.

1995, Negen (!) contrabassen (tuba's). Johan staat 2de van rechts

Naam: Johan Zondervan

Land: Brazilië

Welke jaren liep je bij Jubal? 1977 – 1997, 20 jaar lang deze geweldige hobby!

Om bij het begin te beginnen. Mijn Opa heeft in 1911 als 14-jarige jongen als fluitist met het allereerste optreden van Jubal meegelopen. Daarna heeft een oom meegelopen en nog later twee van mijn oudere broers, Kees als fluitist en Ad als bariton.

Als klein kind vond ik het altijd geweldig om met mijn ouders mee te gaan om naar Jubal te kijken. In die tijd had Jubal straat shows en voor het veld een 'gewone' en de Mexicaanse show. Mede door de verhalen van mijn broers over de belevenissen van de optredens in België en in Frankrijk kreeg ik zelf ook interesse om lid te worden. Van mijn vader mocht ik echter niet omdat ik niet in de maat kon lopen. Dus werd ik lid van de padvinderij en niet van Jong Jubal.

1981, taptoe Ahoy'

1985 Hamar

Wat heb je gespeeld?

In 1977 begon Jubal met de color guard en kwam voor mij het moment om lid te worden. Het was dan ook opmerkelijk dat Peter Zeldenrust waar ik al langer bevriend mee was op weg van de avondvierdaagse me juist op dat moment vertelde dat hij lid van Jubal wilde worden. Zo begon de lange periode van lidmaatschap. Eerst color guard, daarna cymbals, gevold door bariton en als laatste contrabas (tuba), toch een hele carrière voor iemand die als kind niet in de maat kon lopen. Waarschijnlijk ben ik de enige Juballer die alle 3 de secties heeft doorlopen

Wat is je mooiste herinnering aan Jubal?

Heel veel mooie herinneringen heb ik aan de Jubal tijd overgehouden. Om een paar hoogtepunten te noemen. De eerste keer naar Croix en gelijk al de volgende dag met een grote foto op de voorpagina van de plaatselijke krant. Orleans vooral de gewelde sfeer die er heerste en het podium optreden tijdens de lunch met alle muziekkorpsen. Hamar (Noorwegen 1985, red.); hier ook de sfeer en het mooie land. Ik zie nog het meisje van het corps naast ons wegspringen bij de eerste cymbal-slag van 'In The Stone', wat was die hard. En even daarna het Italiaanse corps dat ons vanuit de bus toejuichte.

Ik zie nog het meisje van het corps naast ons wegspringen bij de eerste cymbal-slag van 'In The Stone', wat was die hard!

Het eerste DCH-kampioenschap in 1982, maar vooral het kampioenschap in Nijmegen (1993) in de stromende regen. Wat een geweldige beleving was dat! Ik heb er naast de vele herinneringen, vrienden en vaardigheden aan over gehouden.

Welke Jubal show is je all-time favoriet?

Het mooiste nummer wat Jubal volgens mij in die tijd gepeeld heeft is *Canto del Viento* (het lied

Een van de eerste optredens van de Jubal Color Guard in 1977

Het was vlak nadat ik met Jubal ben gestopt en alleen nog in het kerstensemble speelde, dat ik Nailza leerde kennen (...)

van de wind) (Jubal 1986) en de beste show *Four Seasons in Jazz* (1992). Beide hebben gemeen dat het over weer gaat en dat je het weer op je huid kan voelen.

Welke DCI-show is je all-time favoriet?

Van DCI is *La Fiesta* van Blue Devils, toch wel het mooiste nummer wat ik ooit gehoord heb. In mijn tijd was het DCA en cassettebandjes die 10 keer gekopieerd waren. Uiteraard had ik een favoriet, zoals de meeste Juballers uit die tijd, en dat waren de Hawthorne Caballeros.

Waarom ben je naar het buitenland verhuisd?

Het was vlak nadat ik met Jubal ben gestopt en alleen nog in het kerstensemble speelde, dat ik Nailza leerde kennen, een erg lieve Braziliaanse, die al geruime tijd in Nederland woonde. Omdat we beide een grote kinderwens hadden en voor haar de tijd begon te dringen zijn we vrij snel daarna getrouwd en kregen wij onze dochter Lorina (genoemd naar de Canadese zangeres Loreena McKennitt). Dit ging niet van zelf. Lorina kwam 14 weken te vroeg en heeft in de eerste 2 maanden voor haar leven moeten vechten ten gevolge van een longontsteking. Dit was een zware tijd voor mij midden in een verhuizing met verbouwing

Het lidmaatschap heeft mijn vaardigheden verbeterd; iets waar ik tot aan vandaag zowel in het sociale als professionele leven baat bij heb.

De watervallen van Cataratas do Iguaçu

Uitzicht van de bergen in Santa Catarina

met mijn vrouw en dochter in het ziekenhuis.

Na deze tijd kreeg mijn vrouw een steeds groter verlangen om naar Brazilië terug te verhuizen. Gelukkig had de eigenaar van het bedrijf waar ik voor werk grote belangstelling in de Braziliaanse markt en had plannen om er een fabriek te beginnen. Dus was de beslissing snel genomen om een kantoor voor me te openen in Rio de Janeiro. In 2002 ben ik naar Niteroi een voorstad van Rio verhuisd. In Rio heb ik naast mijn normale werk als Engineer ook commerciële activiteiten gedaan en een Engineering-team opgezet. In 2012 ben ik naar Itajai in het zuiden van Brazilië verhuisd waar in de buurt gemeente Navegantes de bouw van de fabriek begonnen was. Hier heb ik met een kleiner Engineerings-team de productie ondersteund, productieproblemen oplossen, hijsklussen en transporten voorbereid en begeleid aanpassingen aan de producten (lieren en hijskranen) doorgevoerd om de productie eenvoudiger te maken.

Helaas door economische omstandigheden is de fabriek in 2017 gesloten en werk ik nu vanuit huis in Itajai als Engineer (ontwerper) voor het moederbedrijf in Schiedam. We hebben een heel goed leven hier. Hierdoor en ook omdat ik mijn pension hier opgebouwd heb ik geen plannen om naar Nederland terug te verhuizen.

Welke plek moeten wij bezoeken als we vakantie zouden vieren in jouw land?

Hier in het Zuiden van Brazilië zijn diverse toeristische natuur-attracties die ik kan aanraden. Als eerste de Cataratas do Iguaçu, een van de meest spectaculaire watervallen van de wereld. Ook zijn de bergen in Santa Catarina een bezoek waard met spectaculaire uitzichten.

Wat zou je alle Juballers willen zeggen?

Zoals ik al schreef heeft het lidmaatschap mijn vaardigheden verbeterd; iets waar ik tot aan vandaag zowel in het sociale als professionele leven baat bij heb. Zoals studies hebben uitgewezen hebben mensen die muziek maken efficiëntere hersenen. Dit komt omdat muziek zowel de linker en rechter hersenhelft gebuikt en dat door het beoefenen van muziek de communicatie tussen de hersenhelften efficiënter gaat verlopen. Tijdens het samenspelen en het werken aan een gezamenlijk doel worden sociale vaardigheden geoefend en verbeterd. Ik ben er dan ook van overtuigd dat dit mij in mijn professionele carrière heel veel geholpen heeft.

Houd moed, de corona pandemie duurt niet voor altijd en nog even, dan staan jullie weer met zijn allen op de het grasveld te oefenen.

Ik zeg het nog een keer: wat een geweldige hobby hebben jullie toch!

Redactieleden stellen zich voor:

Ciska Trouw

Ha Juballers, oud-Juballers, fans en andere geïnteresseerden!

Ik ben Ciska, 33 jaar oud en ik woon in Doetinchem in de mooie Achterhoek. Van origine ben ik wel een Dordtse, maar de liefde heeft me naar de andere kant van het land gebracht. Ik ben redactielid van de Flitsen, en ik zorg bij elk nummer voor verschillende content zoals interviews, Juballers over de Wereld, een kruiswoordpuzzel en andere leuke items die we verzinnen binnen de redactievergadering. We hebben als vereniging zo'n rijke geschiedenis en zoveel leden, dat we elke redactievergadering weer keuzes moeten maken wat er wel en niet in komt. Content te over! Maar dat heb je al wel gemerkt aan de lengte van de Flitsen elke keer.

Vanaf mijn 15de ben ik lid van Jubal, dat was in 2003. Ik startte toen op mello tijdens de theatershow. Mijn roots liggen bij DIO, voor veel jonkies niet meer bekend omdat dit niet meer bestaat. Na een paar jaar mello ben ik van 2008 – 2011 Drum Major geweest. En daarna heb ik ook weer even mello gespeeld. Als spelend lid heb ik toffe dingen meegemaakt met Jubal! Drie USA-tours, een paar Italië-tours, de kampen in het voorjaar waren altijd één groot feest, en daarnaast natuurlijk ook bikkeltje hard repeteren om er de beste show ooit van te maken! Na mijn spelende jaren heb ik nog even ondersteund bij Winds (denk aan vervoer materiaal, uniformen, coördinatie).

Ik werk inmiddels 10 jaar bij de reclassering. Eerst als reclasseringswerker waarbij ik ex-gedetineerden sprak die moesten re-integreren, daarna 3,5 jaar als beleidsadviseur op het landelijk kantoor en op dit moment alweer ruim een jaar als manager van een reclasseringsteam van 35 man/vrouw in de regio Harderwijk/Apeldoorn/Zutphen/Achterhoek. Ondertussen ben ik bezig met mijn laatste jaar van de master Managementwetenschappen bij de Open Universiteit. Nu er geen Jubal meer in mijn leven is, ben ik gestart met de survival-sport. Klimmen en klauteren in het bos, erg leuk om te doen! Ik kijk er naar uit dat er weer optredens en repetities gaan plaatsvinden, dan kom ik snel weer een keer kijken bij Jubal!

Hoe gaat het met Juballers nadat zij met onze mooie hobby zijn gestopt? In deze rubriek treden we in contact met oud-leden om te kijken hoe het hen vergaat na hun Jubal-carrière. Zo vragen we ons deze keer af:

HOE IS HET NU TOCH MET

Matthijs Kieboom?

Door: Ciska Trouw

Theatershow "Contrast" (2003), samen met broer Harmen

Basgitaar in de eerste Jubal Indoor Percussion productie 'Breathe' (2010)

Matthijs! Enorm leuk je te spreken, dat is lang geleden. Veel van de huidige spelende leden zullen je niet kennen. Dus allereerst: stel jezelf eens voor. Welke jaren heb je bij Jubal gelopen, en wat speelde je?

Ik heb in 2002 en 2003 bassdrum gespeeld, ik ben ingestroomd bij de eerste theatershow van Jubal. Toen speelde ik volgens mij nog geen bass maar allemaal losse acts. In de pauze speelde ik samen met Mark (Bogert) en Harmen (Kieboom) in onze band. Na 2003 ben ik gestopt, en het jaar erop heb ik nog een paar maanden een contraspot ingevuld. Er was iemand weggegaan, en dat kwam zo uit. Ik was wel weg, maar mentaal nog niet helemaal. Dus ik heb zo'n 2,5 jaar bij Jubal gezeten.

Je hebt op de Havo voor Muziek en Dans gezeten. Was dat in de periode dat je bij Jubal speelde?

Jubal was daarna. Ik ben gestopt met de Havo voor Dans en Muziek, daarna ben ik bij Jubal gegaan. Ik was zo rond de 17/18/19 jaar.

Heb je de havo niet afgemaakt?

Nee ik zou voor de tweede keer blijven zitten. Niet zozeer omdat ik het niet kon, maar omdat ik alleen maar bezig was met muziek maken en daardoor alle andere vakken links liet liggen. Je moet daar verantwoordelijkheid kunnen nemen, dat kon ik toen niet. Dan moest je bijvoorbeeld naar wiskunde toe, en als je de docent zei dat je moest repeteren dan liet de docent de verantwoordelijkheid bij jou liggen. Dus ik zat nooit in de les en ik was alleen maar muziek aan het maken. Of naja, ik zat alleen in de leuke lessen. Het was niet zo succesvol, waardoor de opleiding vroeg of het misschien niet beter was om de normale havo af te maken dat je niet afgeleid wordt door muziek.

En dat ben je toen gaan doen?

Ik ben toen meteen een MBO-opleiding gaan doen; media management op het Grafisch Lyceum in Rotterdam. Daar zat nog wel een jaar tussen, dus na de havo heb ik eerst een jaar andere dingen gedaan. Het was niet mijn droomopleiding, maar ik dacht wel; ik moet hem afmaken want dan heb ik in ieder geval een papiertje en dan daarna weer vooral muziek maken.

Weer even terug naar Jubal, wat trok je aan in Jubal dat je lid werd?

Mark (Bogert) zat op de Havo voor Muziek en Dans, we zaten bij elkaar in de klas. We hebben ruim een jaar samen in de trein gezeten dagelijks van Dordt naar Rotterdam. Mark was al jaren betrokken bij Jubal, net als zijn vader (Cees Bogert) en broers (Robin & Edwin Bogert). Nadat ik dus stopte met de Havo voor Muziek en Dans was ik zoekende naar wat wordt dan mijn muzikale outlet als het ware, want het basgitaar spelen was ik een beetje zat aan het worden. Harmen (Kieboom, broer) is drummer, en kende Mark ook al. Wij zijn toen samen bij Jubal begonnen door Mark.

Is dit ook hoe jullie band is ontstaan die tijdens de theatershows samen speelde?

Jazeker. Mark, Harmen en ik speelden veel met elkaar in bandjes voor bijvoorbeeld overgangsexamens en meer. Dat is door de jaren heen blijven ontstaan. Mark en Harmen doen nog steeds veel samen op muzikaal vlak, zoals de rockopera die zij vorig jaar hebben uitgebracht. Ik heb daar een klein steentje aan bijgedragen.

Het is tof om te zien hoe muziek verbindt door de jaren heen en die vriendschappen blijven.

Inderdaad, en daarnaast ook de dingen die je met elkaar meemaakt, zoals dat we met z'n drietjes onze eerste USA-tour met Jubal meemaakte, maar ook samen met onze coverband in een voorprogramma van Sugar Lee Hooper ergens in een tent staan spelen met allemaal dronken mensen. Jaren later hebben we met z'n drieën onze eerste studio CD opgenomen. En zo hebben we veel dingen met z'n drieën meegemaakt. Je groeit allemaal, en ook je eigen kant op, maar toch blijf je elkaar vinden.

Tijdens de USA-Tour van 2002

Wat zijn voor jou herinneringen uit je Jubal-tijd die je nog altijd erg vet vindt?

De eerste theatershow was sowieso waanzinnig. Ook omdat we (Harmen en ik) nog niet echt actief meededen maar kleine dingetjes deden. Toen was alles nieuw en dat was wel heel erg indrukwekkend. Maar ook in 2002 was ik mee met de eerste USA-tour

De eerste theatershow was so-wie-so waanzinnig.

foto: Kinga Karpati & Daniel Zarewicz Prestige Portrait

van Jubal, dat was ook hartstikke vet. Misschien ook wel voor de eerste keer vliegen in mijn leven. Maar wat ik ook nog goed weet zijn die verschrikkelijk lange streetparades in Frankrijk waar je dan met de bus naartoe ging. In van die achenebbisj hotelletjes slapen.

En de feestjes die daarbij hoorden?

Ja absoluut ook de feestjes die daarbij hoorde. Weer terug in de bus en dan zit je op maandag allemaal onwijs gaar op school of op je werk. Een andere herinnering is dat ik voor het eerst in mijn leven met Jubal enorm dronken ben geworden. Maar ook de vriendschappen die zijn ontstaan. Bijvoorbeeld Sander Schat spreek ik nog steeds regelmatig. En het mooie is, Juballers zijn er in verschillende leeftijden en met verschillende opleidingen of banen, en dat maakt allemaal niet uit. Je deelt opeens iets met mensen waar je misschien normaal gesproken helemaal niet zo snel mee om zou gaan of een diepe band mee zou krijgen. Dat is hartstikke bijzonder.

Als je kijkt naar Amerika, welk corps vond je toen (of nu) tof?

Ik volg het nu al lang niet meer. Maar wat ik heel vet vond, en dat lag dan vooral aan de programmering, was bijvoorbeeld Santa Clara Vanguard die wat meer de klassieke kant benaderde. Maar ook *Blue Devils 2000*, met alleen maar muziek van Bernard Herrmann een filmcomponist die veel voor Hitchcock heeft gedaan. Dat is een componist waar ik nu nog steeds veel naar luister omdat ik zelf met filmmuziek werk. Ik realiseer me later pas dat de reden dat die muziek zoveel met mij deed omdat het filmmuziek was. En ik kan me ook heel goed herinneren dat de eerste keer dat we in Amerika waren, de eerste show die ik hoorde Magic of Orlando was met *Wind and the Lion*. Dat was weer veel muziek van Jerry Goldsmith wat ook weer een grote filmcomponist is waar ik veel naar luister. Fascinerend om te realiseren dat de shows die mij het meeste bij staan stammen van hetgeen ik nu zelf doe.

Dat is een mooi bruggetje! Je bent componist van filmmuziek, dat klinkt echt enorm vet! Wat betekent het precies als je componist bent van filmmuziek?

Ik krijg een film, of een serie, of een documentaire en een script naar me toegestuurd met de vraag of ik er muziek bij wil schrijven. Dan overleg ik met de regisseur wat deze ongeveer wil met de muziek, hoe het met klinken. Dan ga ik muziek schrijven die bij de film, serie of documentaire pas. Gemiddeld heb ik daar zo'n 6 tot 10 weken voor. Dat is een behoorlijke dosis muziek die je in korte tijd moet schrijven. Dan schrijf ik het uit en neem ik het vaak met een orkest op, dan ben ik klaar.

Een film duurt zo'n 1,5 uur. Betekent het dan dat je voor 1,5 uur aan muziek moet maken, dat er altijd muziek onder zit?

Nee, ik vind stilte eigenlijk krachtiger dan muziek. En muziek kan weer alleen krachtig zijn als er ook stilte is. Stel, er gebeurt iets belangrijks in een film wat voorzien is van muziek. Als daarvoor en daarna ook muziek is, dan valt dat belangrijke moment in het niet. Door stilte ervoor en erna lift je het belangrijke

Ik heb wel eens gehad dat ik een producent aan de lijn had die vroeg of ik de muziek wat kon afzwakken in een bepaalde scène, omdat de film anders te eng was voor een bepaalde leeftijdscategorie.

Matthijs dirigeert de muziek voor de film 'Wild'

moment op met de juiste muziek, en krijgt het het juiste effect. Het belangrijkste is eigenlijk; waar plaats je de muziek. Ik heb films waar maar 30 minuten muziek in zit, maar ook films waar 70 minuten aan muziek in zit. Dat is per film, per genre en per regisseur verschillend.

Je componeert voor zowel kinder- als volwassenfilms. Zit er verschil in de manier van componeren? Een eng stuk in een kinderfilm en een eng stuk in een volwassenfilm vlieg je vast anders aan?

Ja daar zit heel veel verschil in. De belevingswereld van een kind is heel anders. Als er een enge scene is in een kinderfilm, en de belichting is al eng en er staat opeens iemand in beeld, dan moet je daar geen harde * BAM * in de muziek zetten want dan schrikken die kinderen veel te hard. Dus je probeert te zoeken naar welke elementen zijn er, en wat kan ik daaraan toevoegen. Ik heb wel eens gehad dat ik een producent aan de lijn had die vroeg of ik de muziek wat kon afzwakken in een bepaalde scène, omdat de film anders te eng was voor een bepaalde leeftijdscategorie.

En wat vind je leuker? Componeren voor kinderfilms of voor volwassenen?

De afwisseling is het allerleukste. Ik ben nu bezig met een grote natuurfilm waar de muziek groots en meeslepend is. Daarna ga ik een religieus drama van de EO doen wat veel intiemer en klein is. En dan weer aan de slag met een Britse crimeserie waar ik volledig uit mijn dak mag gaan met donkerheid. En daarna weer een piraten kinderfilm, dus het gaat alle kanten op. Dat houdt het lekker fris en het houdt je scherp. Dat is goed voor de inspiratie en creativiteit.

Daarnaast orkestreer en dirigeer je ook je eigen muziek. Dirigeren is me bekend, maar wat betekent het orkestreren van muziek?

Je moet je indenken dat als ik muziek schrijf, dan doe ik dat op de computer. Dus dan doe ik met

mijn computer een heel orkest na. De regisseur keurt dat goed, en daarna ga ik het orkestreren. Dan ga je het op papier zetten en tijdens dat proces verander je weer details, bijvoorbeeld door de muzieklijn van bepaalde instrumenten te switchen zodat het beter bij elkaar klinkt. Als het dan op papier staat moet het klinken zoals je ook bedoeld hebt dat het hoort te klinken wanneer je het gaat instuderen met het orkest.

Indrukwekkend! De muziek zit gewoon allemaal in je hoofd en je weet het te vertalen naar papier. Al is het voor jou heel normaal waarschijnlijk?

Haha ja, als ik een automonteur met mijn auto aan de slag zie gaan dan vraag ik me ook af wat die gast allemaal aan het doen is! Met de jaren leer je veel. Het orkestreren doe ik niet altijd meer zelf in verband met tijdgebrek. Daar heb ik iemand voor die het beter kan ook dan ik, en waar ik dan weer van leer. Dat is ook het fijne, ik blijf mijn hele leven leren en verrijken.

Je werkt veel met orkesten in Praag en Boedapest, hoe komt dat zo?

De orkesten daar zijn enorm bedreven in het spelen en opnemen van filmmuziek. Hier wordt ook van veel Hollywood-films de muziek opgenomen. Het zijn ware profs, een fenomeen in het opnemen van filmmuziek. De snelheid en precisie waarmee het gebeurt is indrukwekkend.

Hoe is dat afgelopen jaar gegaan met het opnemen van filmmuziek nu je er zelf niet naartoe kon?

Afgelopen jaar heb ik 6 sessies remote opgenomen, via Zoom. Er zit dan een orkest in een studio, daar staat een camera op, ik heb een camera op de control room, ik zie hier vanuit Nederland, mijn orkestrator zit vanuit Denemarken. Na een take *un-muten* we de microfoon en dan geef ik aan wat ik vind dat er moet gebeuren, bijvoorbeeld; maat 123 moeten de violen naar mezzoforte, in maat 126 moeten de trompetten meer staccato etc., dat wordt dan simultaan vertaald aan de muzikanten en dan 2 seconden later start de volgende take.

Wauw!

Ja dat is heel raar nu. Voor die natuurfilm waar ik nu mee bezig ben had ik 45 man strijkers een dag lang, wat sowieso intensief is. En dat ging goed, we zaten in een lekkere flow. Cool, we zijn klaar met de opnames, dan bedank ik de muzikanten; te gek, alles staat erop! En dan klik ik op *Leave Meeting*, en dan zit ik alleen in mijn huis achter de computer. Ene moment ben ik heel stoer met muzikanten muziek aan het opnemen, en het andere moment ga ik weer stofzuigen.

Een hele gekke overgang! Maar hoe is de kwaliteit van Zoom? Is dat goed genoeg om digitaal zo specifiek te kunnen luisteren?

We werken met een heel speciale, high resolutie audio stream. Daar is alles heel goed op te horen. Niet te vergelijken met de reguliere Zoom-audio.

Sessie voor 'Meesterspion'; foto: Sander Schat

Sessie voor 'Dummie de Mummie' - SMP Amsterdam

Blijf je in de toekomst gebruik maken van deze remote-oplossing?

Voor korte opnames van een half uur is dat zeker een optie. Maar ik kan niet wachten om weer die kant op te gaan, het liefst dirigeer ik het allemaal zelf.

En los van de filmmuziek, ben je ook nog eens docent bij ArtEz Popacademie & MediaMusic in Enschede.

Ja klopt! Ik ben hoofdvakdocent van filmcompositie en game. Wat doe je daar? Ik geef 1 keer per 2 weken les, en dan een dubbele les. Ik moet zeggen dat het lastig te combineren is met het werk. In Enschede hebben ze graag docenten vanuit het werkveld, dat brengt wat uitdagingen met zich mee qua planning. Ik vind het heel leuk om te doen. Ik heb altijd geleerd: *wat jou is gegeven, geef je ook weer terug.* Als ik met mijn 35 jaar hier mag zijn waar ik nu ben, mag ik graag jongeren inspireren, een kruiwagen zijn om hen verder te helpen. Maar zij laten ook mij weer dingen horen waar ik weer van kan leren, dat is erg tof.

Heb je zelf ook zo'n inspirator gehad die jou heeft geraakt?

Ik heb heel veel geleerd van veel verschillende mensen. Ik heb een tijd lang bij de componist Martijn Schimmer gewerkt. Daar heb ik gewerkt aan de muziek voor Lingo, Nieuwsuur, RTL Nieuws, Hart van Nederland, The Voice of Holland en andere programma's gemaakt. Dat was een inspiratie, zeker op het zakelijk vlak. Op creatief vlak mag ik me gelukkig prijzen dat ik ongeveer 2 keer per jaar ga lunchen met de

Als ik met mijn 35 jaar hier mag zijn waar ik nu ben, mag ik graag jongeren inspireren, een kruiwagen zijn om hen verder te helpen.

componist *Bob Zimmerman*. Hij is een enorme inspiratie als hij praat over zijn muziek, en hoe hij naar mij kijkt.

Verder haal ik heel veel inspiratie uit de regisseur. Want op het moment dat een regisseur een film heeft gemaakt en mij vraagt om muziek te schrijven, dan is deze al jaren bezig met het maken van de film. Dat zit helemaal in zijn hoofd. Als deze mij dan uitlegt waarom bepaalde keuzes zijn gemaakt in de film en waarom voor bepaalde dingen is gekozen, dan inspireert dat als een malle.

Verder heb ik het geluk gehad om via verschillende (film) festivals grote componisten heb ontmoet, mee heb mogen praten en nummers mee heb mogen uitwisselen. Zo ben ik goed bevriend geraakt met een Spaanse componist, heb ik een paar keer met *Hans Zimmer* gesproken. Dat zijn dingen die je bijblijven, waardoor je alleen maar harder wil werken.

Hans Zimmer is ook voor Jubal een inspirator. Zijn muziek is in meerdere shows gebruikt door Jubal. Drum corps heeft toch ook wel dat filmische. Het is avontuurlijk, vaak snel op de emotie, filmmuziek. Als je kijkt naar klassieke stukken, dan heb je vaak een aantal keer nodig om ze goed binnen te kunnen laten komen. Bij drum corps heb je daar vaak de tijd niet voor. Filmmuziek komt wat dat betreft vaak snel binnen en leent zich daarom goed voor drum corps. Toevallig gaat er nu voor het eerst een korps uit Rotterdam muziek van me spelen, de jeugdafdeling van de Rijnmondband. Te gek, een waanzinnige eer om daarvoor gevraagd te worden.

Als je zo terugkijkt op je Jubal-jaren, wat zou je nog mee willen geven aan alle Juballers die de Flitsen lezen?

Wat vooral mooi is, als ik erop terugkijk, is hoe belangrijk muziek voor alle leden is en hoe mooi dat werkt. Wat ik nu doe qua werk is te gek en ik zou absoluut niet anders willen, maar inmiddels is het voor mij gewoon werk. Als ik klaar ben en de studio uit loop, dan wil ik eigenlijk geen muziek meer luisteren en geen film meer zien. Het is belangrijk om lol te blijven houden in het muziek maken en alles wat je met elkaar meemaakt. Het onvoorwaardelijk kunnen genieten met elkaar van wat je muzikaal maakt en wat je meemaakt met elkaar.

Wil je meer weten over het werk van Matthijs en wil je zien onder welke films, series en documentaires zijn muziek te horen is? Bekijk dan zijn website: www.matthijskieboom.com

Orange Fever recording session; foto: SMagdalena Miska

Wat is je meest memorabele Jubal-moment?

Door Isabell Muller en Stephanie Roggekamp

Dat was smullen he vorige keer om de verhalen van Elise, Maarten en Mark te mogen lezen. En het mooie is, we hebben er nóg meer!!! Deze keer mag je meegenieten met de prachtige verhalen van Joey Zwijgers, Meike Okkerse, Floris de Vlaming en Yvonne van Spijk.

Joey Zwijgers

Jong Jubal | Percussion Instructor

Ik ben Joey Zwijgers, voor een aantal ook bekend als “Mario Pit” Ik wilde als klein ukkie al trommelen en naar Jubal. Toen ik 8 was mocht ik eindelijk op Jong Jubal, Music Kids bij Monique en Erna.

Het virus sloeg in als een bom en is nooit meer verdwenen. Mijn mooie herinneringen zijn de optredens, de mooie uitstapjes, Bij Jong Jubal en Jubal naar België, Italië, Frankrijk, Duitsland en veel meer maar de klap op de vuurpijl was mijn Make a Wish dag, een week voor de finals in 2014.
Een geweldige dag die vooraf ging aan mijn niertransplantatie die ik 14 oktober 2014 heb gehad met succes.
De Make a Wish dag was zo compleet, toen we thuis kwamen stonden daar al mijn maatjes van Jong Jubal, geweldig!!

Op mijn 17e mocht ik mijn andere grote droom volgen, Jubal. Ook daar mooie momenten mogen meemaken, het mooiste moment was de Amerika reis, geweldig! Zoveel indrukken, Indianapolis, optreden in een pretpark, 2 van mijn favorieten.

Op dit moment speel ik zelf niet in het korps maar geniet ik van het mogen lesgeven aan de kinderen van Jong Jubal.
De cirkel is rond, het begon bij Jong Jubal en nu sta ik er weer.

Muzikale groet van Joey

Meike Okkerse

Jong Jubal | Mellophone

Mijn meest memorabele momenten bij Jubal, zijn toch de momenten in Kerkrade als wij hadden gewonnen. Je ziet dat iedereen trots en blij is! En je hoort alle fans van Jubal juichen. Maar ook de momenten als we naar een optreden/ parade toe reden met de bus, is ook altijd heel erg gezellig!

Iedereen had een glimlach op zijn of haar gezicht de fans klappen en juichen hard en zijn heel vrolijk. We vertrokken pas rond middernacht en aantal was moe. Zelf reed ik niet mee naar huis met de bus maar toen ik thuis was ben ik meteen gaan slapen want ik merkte toen dat ik toch best wel een heel klein beetje moe was geworden Hopelijk mogen we snel weer optreden.

Groetjes, Meike

Het kampweekend was meer dan geslaagd en sindsdien sla ik geen weekend meer over.

Floris de Vlaming

Jong Jubal | Pit

Op mijn zevende ben ik bij Music Kids begonnen. Eind 2015 stroomde ik door naar Jong Jubal. Inmiddels maak ik al ruim 5 jaar met veel plezier deel uit van de pit. De eerste jaren waren Marjolein en Stefan mijn instructeurs. Zij zorgden ervoor dat ik mij snel op mijn gemak voelde bij Jong Jubal. Kort na mijn start ging ik mee op kamp naar de Willyhoeve in Bergeijk. Omdat ik toen nog niet zoveel kinderen kende, was dat best spannend. Het kampweekend was meer dan geslaagd en sindsdien sla ik geen weekend meer over.

Natuurlijk was mijn eerste deelname aan de DCE Kampioenschappen in Kerkrade een hoogtepunt. Dat was in 2012. Voor het eerst in zo'n groot stadion spelen was niet alleen leuk, maar ook heel spannend. Eigenlijk was de hele dag bijzonder. 's Ochtends vroeg vertrekken met de bus uit Dordrecht, repeteren buiten het stadion en daarna het stadion in voor ons optreden. Op de tribunes zaten heel veel Jubal supporters, waaronder ook mijn ouders en mijn broer Jens. Mijn opa en oma hadden zelfs hun vakantie op mijn optreden afgestemd. Ook zij waren van de partij. 's Avonds ging ik niet met de bus mee terug naar Dordrecht, maar bleef ik bij opa en oma op de camping slapen. Dat was natuurlijk een superweekend!

Een jaar later waren we weer in Kerkrade en ook deze keer waren mijn trouwe supporters, opa en oma, weer van de partij. Zonder dat zij en de leiding het wisten, gingen we met een aantal Jong Juballers na ons optreden op zoek naar de dichtstbijzijnde McDonald's. Omdat het ruim een kilometer lopen was, waren we wel even uit beeld. Achteraf bleek dat de nodige stress te hebben gegeven bij de achterblijvers bij het stadion. Oeps. Mijn McDonald's menu had mij echter heerlijk gesmaakt...

Een recent hoogtepunt vond ik de start van de repetities. Eindelijk kunnen we na de lange Corona-lockdown weer met elkaar repeteren. Natuurlijk was het fijn dat we online contact met elkaar hielden, maar er gaat wat mij betreft niets boven het live repeteren. Ik hoop dat we na de vakantie ook snel weer op mogen gaan treden.

Yvonne van Spijk

Jubal Alumni | Jubal Booster

En dan krijg je de vraag of je je meest memorabele moment bij Jubal zou willen verwerken in een kort verhaal. Nu dat wordt lastig want er zijn vele momenten geweest maar ik ga het proberen.
Ik ben lid geworden van Jubal in juni 1982 en daarna is het nooit meer hetzelfde geweest 😊😊.
Voordat ik echt met de guard mee ben gaan lopen heb ik ook meegedaan met de winter guard. Een hele leuke tijd, soms gevaarlijk, op tijd bukken was heel belangrijk, het was het echte gooi- en smijtwerk zeg maar.

En dan begint het natuurlijk dat je voor het eerst op straat mee mag lopen, nadat je toch echt een soort van examen had gedaan om te kijken of je alle commando's en bijbehorende bewegingen, show- en straatnummers wel wist. Als dat allemaal goed was dan kwam het verlossende woord van Andries van der Graaf of je mee mocht lopen of niet. Het eerste optreden was meestal dan Koninginnedag van dat jaar. In mijn geval was dat in 1983, in het verre verleden.
Dat is dan ook de eerste keer dat je je op maat gemaakte uniform mag dragen. Spannend maar ook heel trots dat je dit uniform mag dragen bestaande uit zwarte blouse, witte rok, zwarte laarzen en regenboog sjerp en band en zwarte hoed met veer niet te vergeten. Stijlvol uniform. Niet te vergelijken met de uniformen van nu, maar het had wel wat. Koninginnedag 1983, mooie dag... op naar het volgende moment.

Een hele leuke tijd, soms gevaarlijk, op tijd bukken was heel belangrijk, het was het echte gooi- en smijtwerk zeg maar.

De reis naar Noorwegen, met als eindpunt Hamar, mag natuurlijk niet ontbreken. Een hele onderneming was dat. De nodige shows en streetparades gelopen, gerepeteerd met drum corps Indonesia, sightseeing in Oslo, midzomernachtfeest. Kortom een reis om nooit te vergeten.

En dan natuurlijk, zoals bij vele Jubal-huwelijken werd gedaan, werd er op de receptie/bruiloft gespeeld door Jubal. Ook Jong Jubal gaf een optreden weg omdat wij daar op dat moment alle twee les gaven. Echt onvergetelijk !

Wat zeker ook niet mag ontbreken is toch Alumni. Wat was dat geweldig om aan mee te doen. Aan het begin van dit avontuur hadden vele met mij, denk ik, iets van "wat moet dat allemaal worden". Het liep allemaal niet zo gesmeerd maar in de loop van

de tijd werd het steeds beter en raakten we weer meer vertrouwd met het repeteren op zich. Toch kwam alles pas bij elkaar op de laatste repetitie voor het eerste optreden in juli 2011. Daar liepen we weer in het uniform het veld op. Ik dacht dat dat in 1988 voor de laatste keer zou zijn geweest maar niets was minder waar.
Deze tijd met Alumni zal ik nooit vergeten, het was weer even als vanouds, alsof de tijd stil had gestaan.

Als je eenmaal met het “oranje virus” bent besmet kom je er meestal niet meer vanaf. Ik hou me nu nog bezig met de booster samen met Tjebbigje Verstraaten. We hebben het heel gezellig, we maken er altijd een heel avontuur van. Heel vaak gaat Theo Vink ook mee als we de kar meenemen naar een optreden waar de booster aanwezig is. Hij rijdt de kar namelijk en daar zijn we hem heel dankbaar voor. Ondertussen hebben we een leuke groep van mensen die er ook altijd bij zijn , onder andere bij de winterguard, met de stand van hun vereniging of bedrijf. Kortom, altijd een feestje

Er zal altijd een Jubal zijn, groot of wat kleiner in aantal, in goede en in slechte tijden. Momenteel is zo’n slechte en moeilijke tijd voor iedereen, maar ook hier komen we weer uit. Het kan nog even duren maar hou vol !

Forever Orange,

Yvonne van Spijk.

column

John F.

John F. stelt u voor...

Eindelijk gaat het een keer over mij en daar hebben jullie vanzelfsprekend reikhalzend naar uitgekeken.. want jullie weten hoe ik ben... toch?!

Het is hartje zomer 2021. Nog steeds is alles niet "normaal". Tijd voor Flitsen nr4... Een nieuwe column had moeten gaan over het opstarten van de Nederlandse, Europese competitie...maar dat zit er ook ff niet in. Ook de deadline prikkelt mijn creativiteit niet... Gelukkig werpt hoofdredacteur Maarten de helpende hand: je mag jezelf als lid redactie ook voorstellen in deze Flitsen. Briljant Maarten! Dan maak ik een combi: aan de ene kant mijn levenslijn bij Jubal waarbij ik mezelf en de lezer niet zal sparen door uitvoerig te vertellen hoe blij en trots ik ben op wat ik allemaal heb mogen doen en bereikt heb. En aan de andere kant worden deze levenslijnen in "het format Column John F." gegoten waarin door behoorlijke zelfspot ook schromelijk door mij wordt overdreven... want: jullie weten toch hoe ik ben... toch?!

Prima dan: wie is John F.? Het Oranje zit al heel lang in de genen (Opa Franken, die net ingeënt was tegen alle gifgassen en meteen uit de loopgraven in 1918 lid geworden). Daarna volgen vaders en ooms Franken, etc... Check voor die levensverhalen s.v.p. de kennismaking met mijn bro' Peer elders in deze Flitsen.

Ik ga dit hier echt niet meer herhalen, want als je op een podium als deze gevraagd wordt, dan moet het ook alleen over "me, myself and I" gaan! Want: jullie weten hoe ik ben... toch?!

Ook ik had in 1974 de ambities om iets met stokken te doen: trommelen dus... Mijn vader was destijds instructeur bij Jong Jubal en ook al voelde het als een thuiswedstrijd: dit ging um niet worden... Denk en sla: *"panne(n)koeken* x 500... Ik vond er geen ruk aan, ik sloeg liever *póffertjes póffertjes*... en dan kom je toch net een slag/downbeat tekort...

Anyway: Johnnie was *not talented enough*... Ik wilde niet meer trommelen, dus dan bleef over: fluiten of toeteren?! En zo geschiedde: toen ik op een doordeweekse dag achterop de brommmert met Pa Franken meeging naar het ouwe CJMV aan de Burgemeester De Raadtsingel was daar was *my first encounter* met 'Ome Piet'. Deze Sjakie Swart van Jong Jubal ging over het materiaal maar vooral ook over de opvang van nieuwe talenten... Ik kwam, Ome Piet zag en ik overwon....want tegen alle wachtlijsten in: toch ff zoeken in alle hoeken en gaten: geen toeter meer, oh ja toch wel... uit de kast een spiksplinternieuwe... een koperen één-ventiel nog in het plastic... nog ff een mondstuk zoeken. Ik knalde met de vlakke hand op het mondstuk: "TAPH"... En ja, ik wist toen: ik ga een geweldige toekomst tegemoet... Want: jullie weten hoe ik ben... toch?!

we waren gebleven hoe blij ik met mezelf ben en hoe ik anderen heb aangestoken en gemotiveerd om net zo goed te worden als ik.

Daarna volgde een turbulente- en uiteraard: succesvolle periode met resultaten... Bij Jong Jubal 5 eerste prijzen bij het jaarlijkse ONCO behaald (kunnen er ook 7 zijn, maar niet alle diploma's kon ik nog vinden..)... En in onze na-jaren bij Jong Jubal leerde wij Wietse Rietdijk kennen.... later verguisd, maar wat waren wij als beginnend drumcorps-ontdekkers blij met Wietse. Hij leerde ons DCA en vooral DCI (zoals hij zei: "junior corps") kennen vanwege de foto's en live-opnames op TDK – cassette-bandjes die hij maakte; want alleen hij kon zo'n USA-reis financieren en wij konden alleen maar op afstand na-genieten. Ik, en anderen -als het gaat om: wat is DCA/DCI hebben veel aan Wietse te danken! Tnx Wietz, jouw licht is uit, maar als het licht (opeens) aangaat, zeggen heel veel mensen (ook die jou niet kennen): "WIETZE!!" En zo is dat!

Later werden wij HK en JF -terecht- als Helden ingelijfd bij het Grote Jubal in 1982, wonnen ook (dankzij ons) meteen het felbegeerde DCH-kampioenschap (zie Flitsen nr1)... tja en dan ga je je vanaf 1983 stierlijk vervelen... Drie jaar Winter Guard gedaan... (zie Flitzen nr2) ook leuk... Vanaf 1985 toegetreden tot Brass-Staff, vanaf 1991 tot 1998 caption-head Brass gedaan, tussendoor 4 keer opeenvolgend Individuals-competities op trompet gewonnen (1988-1991)..ook bij de I&E Ensemble wedstrijden alle winst naar Dordt getrokken, succesvol drum major geweest in 1993-1994, in die periode beide nationale titels gewonnen uiteraard, in 1995 als caption head 20 xtra brassleden naar ons toegetrokken, want met minder dan 40 brass op het veld kan natuurlijk niet... het Oranje Gezeik in datzelfde jaar (1995) overleefd met de opkomende substaff... De substaff die allemaal een paar maanden hadden meegelopen met de Madison Scouts of het "You Never Walk Alone" mee-neuriën konden, ja dan heb je de wijsheid wel in pacht... Niettemin: achteraf heel goed en dankbaar dat deze anti-beweging er was!! Het was toen écht nodig om andere gebaande paden te ontdekken!! Maar het had mij betreft niet van "groenjassen" hoeven te komen... maar ja: de "purple-pants-band" bestond toen nog niet..

Afijn... we waren gebleven hoe blij ik met mezelf ben en hoe ik anderen heb aangestoken en gemotiveerd om net zo goed te worden als ik.

Traan&Trots. Het afscheid van mij als caption head was ongekend. Op een zaterdagavond in het JMC, werd ik gekidnapt door een paar groenjassen... ontvoerd en geblindeerd in een auto gepropt en door Dordt gecrossed om uiteindelijk terug te keren in het JMC... en daar stond de Class/Brass 1998 klaar om mijn favo nummer te spelen. In het diepe geniep hadden zij onder aanvoering van the Wizz of Wass (Ronald Wassink) binnen 6 weken "You made my garden grow" (Bernstein/Candide) ingestudeerd... blinddoek af, tranen komen!! Die kwamen snel want: jullie weten hoe ik ben... toch?! Dat moment werd ook nog eens fysiek

ingepeperd door een bijpassend schilderij (foto toevoegen!)... Door niemand minder dan broer Peer geschilderd: opdat we niet vergeten...WOWWWW!!

Enfin: tranen gedroogd en dus ben je in de picture om bestuurslid te worden... nou ik niet... BORING!! Dat heeft dan 2 jaar geduurd toen fellow Musketiers avant la lettre: Jan Dub en Bertoli mij vooruitschoven om binnen de toenmalige stichting JMC reuring te veroorzaken... Je moet je voorstellen: binnen het stichtingsbestuur zaten alleen maar supergefrustreerde ex Jubal bestuursleden... ik als Benjamin ervaarde heel veel WIJ/ZIJ (stichting/Jubal), daar tegenover mijn gezeik over transparantie van facturen aanbouw Keuken JMC, en tel daarbij op voor de juiste sfeer: de weeïge lucht van incontinentie-onderbroeken... Ik was er helemaal klaar mee..

Totdat ik met mijn jeugdige Stichting-kompaan Roel van Kalkeren er achter kwam dat JMC nogal een flinke huurschuld had... over transparantie gesproken... ik weet nog goed: Cees Bogert (das tenminste een Held 4-ever!) als collega bestuurslid van de Stichting zei:... "hmm dat moeten we ff goed uitzoeken!" Zo gezegd, zo gedaan... jaartje later mocht ik voorzitter JMC zijn... Zo werkt dat... Heel veel werk en tijd gestoken in commissies (Huisvesting, Bar, Verhuur)... Veel bereikt ook uiteraard, want jullie kennen me ..toch?!

Het was voor de club een mijlpaal toen ik als voorzitter Stichting met voorzitter Jubal, Bert de handen ineen wist te slaan: wij willen én gaan dit huis JMC kopen *and so we did*... Dat is visie en lef die Jubal-waardig is! De volgende stap was de Stichting ontmantelen. De Stichting voegde voor wat betreft *corebusiness* en bedrijfsvoering van Vereniging Jubal niets meer toe... ook de risico's hebben het crisismanagementteam van de stichting JMC weten weg te managen... met dank aan René de Bruin en Rots Johan van der Werff die zowel in hoofd als in gigabytes het Oranje Geheugen bleek te zijn!

Dus ja: stichting opgeheven, geen functie meer als voorzitter en daarmee mijn eventuele ambitie om Ere-Vz te worden, was met deze ontmanteling meteen verdampt... Als pleister op de wonde heb ik na 8 jaar bestuurslid Stichting daar nog wel 1 bestuurstermijn bij Jubal aan toegevoegd... wat een feest was dat!! Veel strijd, heel veel strijd (zie Flitsen nr 3) was nodig om mijn/ons gelijk te halen... Het varieerde van Avondvierdaagse (lopen we terecht met 6 man op 1 rij of willen we bij de Vierdaagse-intocht een beetje rekening houden met

Dat heeft dan 2 jaar geduurd toen fellow Musketiers avant la lettre: Jan Dub en Bertoli mij vooruitschoven om binnen de toenmalige stichting JMC reuring te veroorzaken

de situatie/krapte Bankastraat) tot: verdient een ex-instructeur van Jubal wel het predicaat Erelid? Beide discussies gewonnen uiteraard, want jullie weten hoe ik ben... toch?!

Dan 2011, 100 jaar Jubal... Ik was weliswaar net bestuurslid af, maar ik werd benaderd voor drum major Team Orange Alumni! Dan zeg je geen nee uiteraard, jullie weten hoe ik ben... toch?! Met liefde en trots heb ik dat jaar beleefd tot en met de zeikregen ttv DCN Finals/Dordt en later in Kerkrade.

En heel dat jaar was een feest: Het Boek Eeuwig Oranje: MUST HAVE! (nu gratis te haal & te krijg... als je lid wordt..)... Het eindfeest Kunstmin! De Grote Kerk, aftrap van 100 jaar, Robby Overvliet die alvast een voorschot nam op 2 kunstheupen en een nieuwe milt! Held en grondlegger themadenker Andries van de Graaf tot erelid benoemd, Co Buntsma vroeger Jong Jubal Ikoon (in mijn seventies that was) ook verheven tot de Oranje Orde... heel veel Verdienstelijk leden gehuldigd en last but not least: ik als erelid in de Dordtse Dom gehuldigd! Met de inleidende en hilarische toespraak van RTL-anchorman Antoin Peeters die nu nog nagalmt in de Grote Kerk, trompetgeschal en 800 jaar klokkenspel ben ik onthaald en gehuldigd als jongste Ere-lid ever!!!

Dat was overigens niet meer dan terecht; het heeft nog lang geduurd, vind ik persoonlijk zelf, jullie weten hoe ik ben... toch ?!

En nu... 10 jaar later speel ik weer tekstschrijver, recalcitrante columnist, af en toe stadionspeaker en wil een PITA blijven die af en toe een steen in de vijver gooit (had ik beloofd in Eeuwig Oranje -2011..)... Ik doe dat met veel plezier en tegen alle jeuk van deadlines in... Het kritisch bashen blijf ik ook gewoon doen, is ook mijn taak, roeping: als er iets is waar ik wat van vind dan meld ik dat. Dat kan op een ALV, kan ook in een gevierd blad als de Flitsen.. Pain in the Ass (PITA), maar altijd Orange! Uiteraard, jullie weten hoe ik ben... toch?! 🧡

Epiloog:

En ben ik nou écht zo blij met mezelf, mijn successen, en persoonlijk verheerlijken & het etaleren ervan wat hierboven tot in extremis behoorlijk over-exposed is? Is dat belangrijk voor mij? Heb ik het nodig om te functioneren? Is het voorwaardelijk om überhaupt mijn Oranje bestaansrecht te bevestigen?

Eerlijk gezegd en met alle respect voor mensen die dat (voor zichzelf) wél vinden: het interesseert me écht geen Oranje Ruk! Maar ik ben er uiteraard wel een beetje trots op, want Jubal heeft me die mogelijkheden & kansen geboden en ik heb ze met beide handen en hoofd aangepakt!

Tegen mezelf en tot anderen die op de één of andere manier zichzélf Zalig willen verklaren, zeg ik: kijk in de spiegel, volgens mij hebben wij heel veel aan Jubal te danken en niet andersom..!

Yrs truly & 4 ever Orange 🧡! ⚡

Volgende keer: "de competitie gaat weer beginnen: de strijd om het vlees..."

THE WINDS
BENEATH
THE WINS
Superb Intonation.
Clear Projection.
Enormous Power.
ADAMS
MARCHING BRASS
Handcrafted in The Netherlands.
Jubal

JUBAL RUBBISH MIKE EN MENNO HEBBEN EEN SPGAAKVÛHWÀGGING OF GEZICHSBEGAUCHELING?

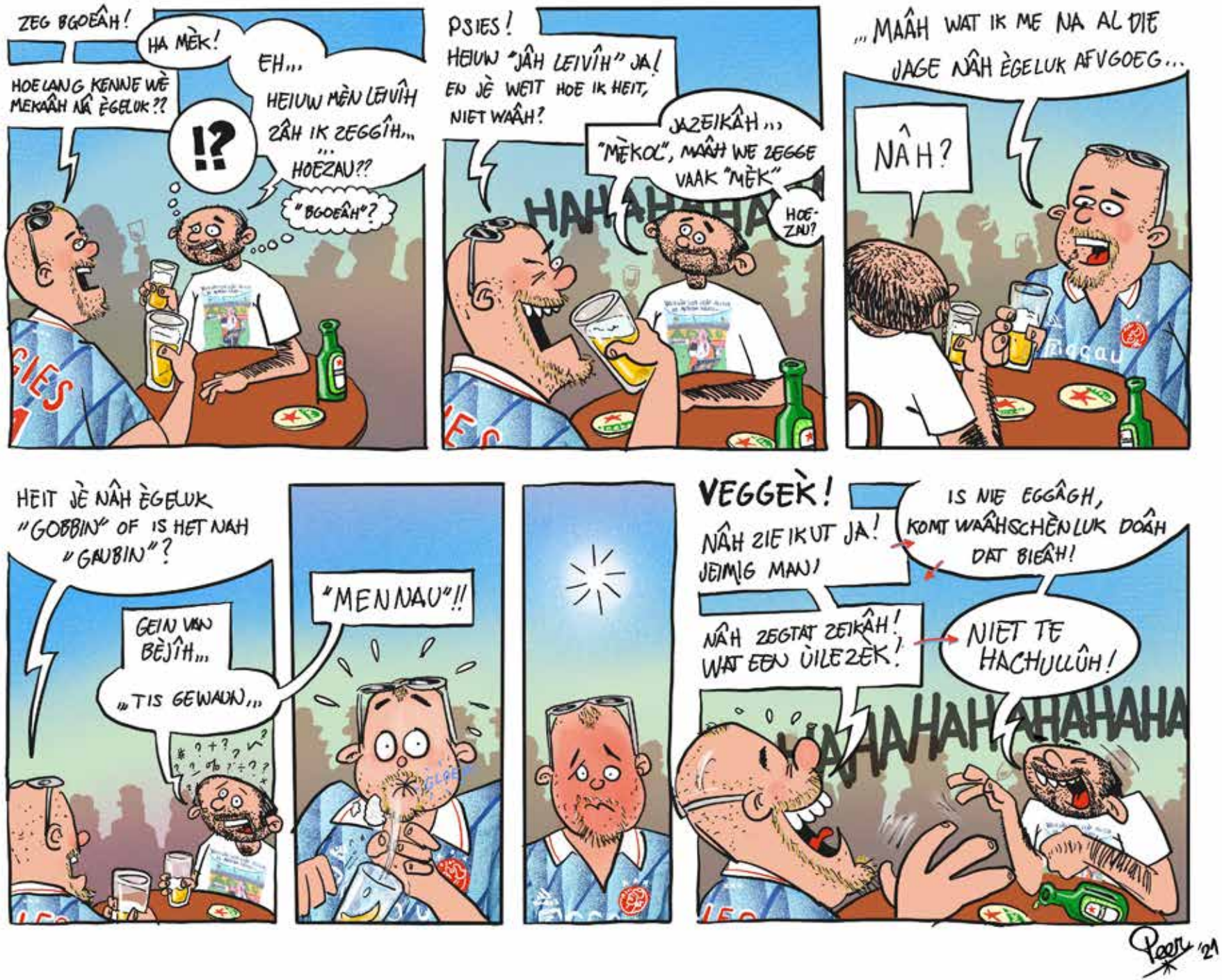

Drum Corps in de media

#MarchOnIn21

DCI 2021
We gaan weer langzaamaan beginnen, ook in de USA zijn er plannen, zoals je de vorige keer hebt kunnen lezen. Het schema van evenementen is door DCI gepubliceerd op hun website.

Het gaat om 'events' en het worden geen contests genoemd. Het gaat dus niet om de punten, maar of er niet ook in exhibition wordt gejureerd staat niet te lezen op het moment van schrijven. Ik kan me voorstellen dat dit voor de judges goed kan zijn voor hun ontwikkeling, want dat heeft tenslotte ook een jaar stil gestaan. Op de dagen waarop normaal gesproken de World Championships zullen plaatsvinden, heet het evenement nu 'DCI Celebration' en duurt ook 3 dagen: van 12 - 14 augustus in het welbekende Lucas Oil Stadium in Indianapolis.

Van zowel de DCI Celebrations als een redelijk aantal events in de weken ervoor zijn te volgen via FloMarching, het ESPN van Drum Corps in de USA, dat in Europa slechts op slinkse wijze (VPN op USA zetten) is te bekijken.

Californinee
Grote afwezigen op alle data zijn de Californische giganten Blue Devils en Santa Clara Vanguard.

Wat gaan BD en SCV doen dan deze zomer? Blue Devils publiceert op haar site dat ze de zomer van 2021 gebruiken om het land in te gaan en om Blue Devils Experience-dagen (clinics) te organiseren om talenten te werven voor 2022, of zoals ze dit op hun website schrijven *"Nu de COVID-beperkingen in het hele land versoepelen, zijn we verheugd om een aantal ongelooflijke landelijke leermogelijkheden en zoektochten naar talent te lanceren, elk bedacht om je een glimp te geven van wat het betekent om deel uit te maken van de Blue Devils."*

Van Santa Clara Vanguard zijn geen plannen te lezen voor deze zomer. Het laatste nieuws is een wisseling binnen het Board of Directors.

Repertoires
De repertoires zijn inmiddels grotendeels bekend. **Bluecoats** gaat nog een keer een Beatlesshow doen met de titel 'Lucy' met een bijbehorende halLucynerende vormgeving.

Blue Stars laat zich inspireren door de Tony-Award winnende musical 'In The Hights' waar deze zomer ook een fim van uitkomt. Blue Sars hebben hun shwo de titel '@ The Top Of The World' gegeven en de vormgeving doet een beetje denken aan die van Jubal in 2017. Wellicht kunnen ze vlaggen van ons overnemen en de designs van drumslips - tegen een zacht prijsje - kopen.

Phantom Regiment gaat een revival doen van hun populaire 2003 productie 'Harmonic Journey'

The Cavaliers hebben hun 2021 productie de titel 'LIVE! From The Rose' gegeven en moet een soort van muzikaal concert worden, met daarin

een ode aan de plaatse 'Rosemont' in Illinois, als dank voor het 40-jarige jubileum van de samenwerking tussen The Cavaliers en de gemeente Rosemont. Sinds 1981 sponsort de stad het corps en dat heeft geresulteerd in een gestage opmars in de ranking van DCI, met als resultaat een eerste World Championship in 1992.

Tussen de regels door is te lezen dat de titel van de 2021 productie van **Madison Scouts** 'Between the Lines' heet. De vormgeving doet een beetje Cubaans aan. Dat klopt ook wel, want op hun website is te lezen: "Between the Lines haalt zijn inspiratie uit het begin van Latin Jazz met zijn uitstapjes naar Afro-Cubaanse ritmes, een mix van muziekstijlen die tussen de regels door cultureel floreerden." De intensiteit van Latin-ritmes en -stijlen zijn door arrangeur Daniel Montoya toegevoegd aan klassieke Europese stukken met bekende klassieke melodieën met gepassioneerde, hypnotiserende Latin Jazz-invloeden. De verborgen parel van Montoya is - volgens de aankondiging op hun website - het gebruik van het Mexicaanse folklorestuk *Malagueña Salerosa*.

The Cadets Alumni doen een 1987 Appalachian Spring-revival, met de titel "87 for 87, An Appalachian Celebration", terwijl The Cadets zelf hun show "Shall Always Be" hebben getiteld, met daarin een aantal bekende Cadets-klassiekers als 'Fanfare' uit Appalachian Spring en 'Rocky point Holiday', maar ook een oude bekende Jubal-klassieker: 'Moondance' van Van Morrison!

Carolina Crown heeft een productie met de titel 'Project 21: In My Mind...". Op hun website schrijven ze het volgende over de inhoud: Deze unieke filmische ervaring, liefkozend getiteld "In My Mind ...", richt zich op het thema "Waar je weg ook naartoe leidt in het leven, je zult altijd een thuis hebben bij Carolina Crown." Centraal staan de thema's 'reizen' (die je op meerdere manieren kunt interpreteren) en de staat Carolina.
Spirit of Atlanta heeft hun audi-

tiesessies de titel 'Let it Be You', een knipoog naar de bekende Sprit-klassieker 'Let It Be Me'. Hun 2021 productie heeft de titel 'Under the Bottle Tree' gekregen, maar veel meer dan de titel en een plaatje is er nog niet te vinden.

De **Boston Crusaders** hebben hun show de titel 'Zoom' gegeven. Een titel waar we nu hele andere associaties mee hebben dan we 2 jaar geleden zouden hebben. Behalve een filmpje en wat titels is het verder wat onduidelijk, maar het lijkt dus niet over online vergaderen te gaan maar meer om het geluid 'zoom' (snelheid dus) en het effect van inzoomen... Boston heeft inmiddels bekend gemaakt 4 mega LED-schermen in hun show te gaan gebruiken (dus misschien toch online vergaderen?).

De **Troopers** zijn ook terug, maar wat hun repertoire gaat zijn is mij niet duidelijk. Er is geen duidelijke aankondiging te vinden op hun website.

De **Mandarins** gaan met verf smijten in hun 2021 productie 'Beyond the Canvas' en gaat over het tot leven

brengen van de hallucinerende fantasie van een kunstenaar. Hallucinerend is een terugkomend thema dus dit jaar...

Drum Corps Sneakers
Totaal iets anders: Op dci.org is een stuk te lezen/filmpje te bekijken met Dr. Tom Freeman die vertelt over hoe je de beste schoenen kunt kiezen voor de repetities. Hier en daar wat open deuren, maar hij komt toch tot een specifieke lijst voor schoenen in combinatie met wel type instrument je gebruikt. Daarnaast geeft hij ook advies over sokken. Wat blijkt? Katoen is 'out', dus werp al je katoenen/badstof sneakersokken maar in de prullenmand en je witte 'drum corps feet' zul je dus met andersoortige sokken moeten creëren.

Jong Jubal versterkt de banden

Door Maarten Walraven

In de afgelopen weken is veel moois in gang gezet voor Jong Jubal. Zo vond er in mei een gezamenlijk overleg met Jubal plaats, uiteraard nog even gezellig allemaal achter ons eigen scherm. Hierbij kwamen de Jubal coördinator, Jong Jubal coördinator, en de caption heads van Jubal en Jong Jubal bij elkaar om de banden in de toekomst te kunnen versterken. Er waren natuurlijk al mooie ontwikkelingen gaande.
In 2016 waren we voor het eerst in lange tijd weer samen op een optreden te vinden (in het pittoreske Borculo), waarbij er een gezamenlijke corps foto werd gemaakt. Sinds 2018 is een gezamenlijk nummer vrijwel standaard in het repertoire gekomen, waardoor een gezamenlijk optreden ieder jaar kan worden aangeboden.
En na de versoepelingen in 2020 zochten beide corps elkaar snel op met een gezamenlijke repetitie, en ook tijdens de seizoensafsluiter in september werd samen opgetreden.

Op dit recente overleg zijn veel nieuwe ideeën opgedaan om deze samenwerking nog beter te maken! Zo zijn er ideeën om een stap verder te gaan dan 'simpelweg' een nummer samen spelen. Verder is er van beide kanten de wens om vaker dan eens per jaar samen te werken en zo de band beter op te bouwen gedurende het jaar. Speciale aandacht is ook gegeven aan de Jong Jubal 'age-outs' die ieder jaar de stap maken naar Jubal. Nu er snel versoepelingen worden aangekondigd, wordt er hard gewerkt om de nieuwe lichting klaar te stomen voor 2022. Dit zal van start gaan met een informatieavond voor zowel de age-outs als hun ouders, waarbij zowel vanuit Jong Jubal als Jubal meer wordt uitgelegd over het maken van deze stap.

Project Jong Jubal & YoungStars

Door Monique Wassink

In de NieuwsFlits van mei 2021 heb je al kunnen lezen dat Jong Jubal niet stilzit. Het heeft namelijk een muzikaal project in de wacht gesleept met de Duitse YoungStars. Dit project wordt mede mogelijk gemaakt door subsidie vanuit het Duitse Goethe-Institut, wat virtuele muziekprojecten tussen junior-corpsen in en om Duitsland mogelijk maakt.

Uiteraard is het door hedendaagse omstandigheden niet mogelijk om elkaar in het echt te ontmoeten, maar dat weerhoudt Jong Jubal er niet van deze samenwerking toch op te pakken. Lang leve de digitale wereld en streams! Dit maakt die lockdown dan toch weer goed in enkele opzichten.

En ook is en blijft de hoop ooit in de toekomst elkaar live te ontmoeten en samen muziek te mogen maken tijdens een of ander evenement, liefst inclusief een luid applaudisserend publiek uiteraard!

Vanuit de Federale Vereniging voor Culturele Jeugdeducatie werd in februari 2021 een oproep gedaan tot het indienen van voorstellen van virtuele muziekprojecten tussen Duitse jeugdcorpsen met buitenlandse partners. Showband YoungStars, die vele internationale contacten heeft weten op te bouwen zag deze kans op precies het juiste moment voorbijkomen. Veel ontmoetingen onderling zitten er voorlopig nog steeds niet in, maar dit biedt mogelijkheden. En zij hadden hun samenwerkingspartner al snel gevonden, in ons eigen Jong Jubal... Tja, je bent regerend kampioen of niet!

Inmiddels ligt het nummer 'Money, Money, Money' (Abba) vanuit YoungStars op de lessenaar van Jong Jubal en de Duitse jeugd stort zich op Uptown Funk van Jong Jubal. Eind mei was er een virtuele corpsmeeting tussen beide corps. Leden van YoungStars hebben hun woonplaats (Rastede) en hun club gepresenteerd aan de Jong Juballers en vanuit Jong Jubal hebben twee leden een presentatie gegeven over Dordrecht en over Jong Jubal. Zo wisten de kinderen meteen met wie ze dit project gaan doen. De eerste audio-opnames hebben inmiddels plaatsgevonden en die worden door een team in Duitsland gemixt tot een gezamenlijk optreden.

Op zaterdag 15 mei is er een tussendoor opname verstuurd naar de YoungStars, zodat ze kunnen zien en horen hoe er geoefend werd aan de nummers. En vice versa hebben wij een opname van hen gezien en gehoord. O ja, gedurende de zomerstop zal er gewerkt worden aan deze opname. Na de zomervakantie, eind september, zal op een leuke manier het uiteindelijke resultaat wereldwijd bekend gemaakt worden.

Volop aandacht op social media:

Op de Facebookpagina van Drum Corps in Progress kreeg dit initiatief al aandacht. En uiteraard werd er op de websites en Facebookpagina's van beide corps aandacht besteed aan dit unieke project.

Nu is het dus nog even wachten op het eindresultaat, dat ongetwijfeld ook via deze kanalen wereldkundig zal worden gemaakt.

Lees het artikel op Drum Corps in Progress

Facebookpagina van YoungStars

Facebookpagina van Jong Jubal

Mooi artikel in de Rasteder Rundschau

NIEUWE LEDEN STELLEN ZICH VOOR:

Door Stephanie Roggekamp

Noa Opmeer

De achtjarige Noa heeft Jong Jubal leren kennen door zijn vader Ramon. Hij heeft vroeger op (Jong) Jubal gezeten.
"Ik vind muziek erg leuk en wil leren drummen net zoals mijn vader." De keuze voor de percussion was niet heel moeilijk. *"Trompetspelen doet pijn achter mijn oren,"* vertelt Noa.
Tijdens de eerste maanden geniet de drummer er al volop van om muziek te leren maken. *"Ik heb veel zin in wat nog gaat komen."* De gezelligheid met de andere kinderen is iets waar hij momenteel het meest naar uitkijkt. *"Het is leuk om met de anderen muziek te maken."*

Sem Opmeer

Ook Sem heeft (Jong) Jubal leren kennen door zijn vader.
De reden voor Sem om lid te worden, is erg duidelijk: *"Het leek mij heel erg gaaf om een muziekinstrument te leren spelen en natuurlijk om een show te lopen."* Momenteel speelt Sem bariton: *"Ik heb hiervoor gekozen, omdat ik er liedjes mee kan spelen."*
De eerste maanden bij de club vindt hij al erg leuk. Het is alleen wel jammer dat hij alleen thuis kan repeteren door de lockdown. *"Ik hoop dat het allemaal snel voorbij is, zodat ik kan optreden. Al vind ik dat ook nog erg spannend."*

Vera Catsburg

Toen Vera voor het eerst de klanken van een trompet hoorde, wist ze het zeker: dit is het instrument dat ze wilde leren bespelen. *"Ik vond het heel mooi klinken,"* vertelde de 8-jarige trompettiste. *"Mijn moeder heeft toen gekeken waar ik op les kon."* Het was volgens haar een gemakkelijke keuze om bij Jong Jubal te komen; niet alleen muziek maken, maar ook om met anderen samen te trainen.

Over de eerste maanden bij de vereniging is Vera al enthousiast. Desondanks vindt ze het wel jammer dat ze maar een paar keer in het echt les heeft gehad. *"Ik heb er zin in en ben erg benieuwd hoe het gaat zijn als we elkaar weer kunnen zien en samen muziek mogen maken."* Het enthousiasme naar het gezamenlijk trainen komt ook omdat ze al uitkijkt naar de optredens. Stiekem vindt ze het al wel spannend voor als het eenmaal zover is. *"Ik heb nog nooit een optreden gegeven, maar ik wil graag laten horen wat ik al kan."*

Big Band News

Schreef ik in de vorige Flitsen nog dat ik voorzichtig positief was, dat we misschien wel snel weer met elkaar muziek zouden gaan maken, zijn we nu inmiddels al weer bezig met de voorbereidingen van de eerste optredens in september van dit jaar. Hoe snel kan het gaan! En wat is het weer fijn om muziek te kunnen maken met elkaar. Dat geldt natuurlijk niet alleen voor de Big Band, maar voor iedereen. Toch?

In de afgelopen periode hebben we voor de tweede keer een alternatieve ledenvergadering gehouden. Net als vorig jaar via mail. Een vreemde zaak natuurlijk, want met elkaar praten of discussiëren is dan ineens niet mogelijk. Door de pandemie was er echter geen andere mogelijkheid. Een online-sessie is bij onze leden niet voor iedereen weggelegd en geloof me, we hebben het geprobeerd. Was een leuke sessie met ongeveer de helft van de leden. Iedereen vertelde hoe het met haar of hem was, waar naar uit werd gekeken en ga zo maar door. Maar als de helft van de leden aanwezig is, leert een simpel rekensommetje dat de andere helft er niet bij was. In meerdere gevallen lag dat in het feit dat de moderne techniek niet door iedereen wordt begrepen. Voor een ledenvergadering konden we een online sessie dus niet inzetten. Maar ach, het is goed verlopen. Volgend jaar weer een gewone bijeenkomst waar iedereen bij aanwezig kan zijn.

Inmiddels zijn we dus al weer hard aan het oefenen voor twee optredens in september. Traditiegetrouw zullen we weer bij het festival Voorstraat Noord een gedeelte van ons repertoire ten gehore brengen. Eind september zullen we, ook in Dordrecht, eveneens een optreden verzorgen, nog in het kader van Dordrecht 800 jaar. Precieze plaats, datum en tijd volgen zo spoedig mogelijk. We hopen natuurlijk bij beide optredens veel bekenden te mogen begroeten tussen het publiek.

Het gaat dus de goede kant op en laten we hopen dat we de komende tijd weer naar het oude normaal kunnen. Of misschien een nieuw normaal met veel van het oude, waarbij samen muziek maken altijd moet blijven! Niets zo goed voor de mens als muziek (maken).

Tot slot wens ik iedereen die op vakantie gaat een fijne reis. Blijf je thuis en vier je daar vakantie: ook dan een fijne tijd. Kom uitgerust terug en speel weer vol goede moed mee met de Big Band (of een andere groep).

Ruud Saly
voorzitter

Uyt den Ouden Daosch:

Herinnert u zich deze nog, nog, nog? Deze Jubal Rubbish stond niet in de Flitsen, maar in een apart uitgegeven boekje “Jubal Rubbish deel 4 ‘De Finale Finale’”, uitgekomen in september van 1997 om de busreis naar Neuchâtel (Zwitserland) een beetje door te komen. Al jaren was Jubal uitgenodigd voor dit Zwitserse festival, maar dit werd elk jaar in het laatste weekend van september georganiseerd. Traditioneel ook het weekend van de Drum Corps Holland Championships. Omdat Jubal het niet eens was met de uitslag van 1996 bovenop allerlei andere irritaties (Antoin Peeters heeft dit nog als een soort misdaadjournalist onderzocht in zijn serie ‘The Y-Files”) heeft Jubal in een aparte ledenvergadering besloten om zich terug te trekken uit DCH.

Geen contest en geen Finals dus in 1997, maar wel een lange busreis naar Zwitserland. In de strip hiernaast denken de leden van Beatrix het kampioenschap makkelijk te kunnen binnenhalen, maar blijkbaar roken de staffleden van Starriders hun kans door te gaan ‘onderhandelen’ met enkele DCH-coryfeeën in het Chinese restaurant, waar - volgens de verhalen - de zege van de Hilversummers het jaar ervoor zou zijn beklonken:

Redactieleden stellen zich voor:

Maarten Walraven

Hoi trouwe lezers!

Ik ben Maarten Walraven, 27 jaar oud en wonend in het mooie Dordrecht. Sinds de wedergeboorte van Flitsen ben ik dus hoofdredacteur. Dat betekent dat ik me vooral bezighoud met de inhoudelijke tekst in de Flitsen. Ik geef ieder redactielid de kans om zijn/haar creatieve ideeën voor nieuwe items te delen, en dan probeer ik zo goed mogelijk het overzicht te houden wie wat zal maken in iedere nieuwe editie. Als alles goed gaat (en dat gaat het iedere keer weer gelukkig), dan heeft Peer iedere keer weer genoeg content om visueel een echt magazine te ontwerpen.

Mijn reis met Jubal begon in 2007 en sindsdien ben ik altijd actief gebleven. Allereerst als spelend lid na veel aandringen van mijn ooms, tantes, zussen, meesters, juffen, enzovoorts die allemaal al lid waren (geweest) bij Jubal. Het is sindsdien allemaal erg snel gegaan: 2 jaar bij Jong Jubal, 4 jaar bij Jubal, en 2 jaar bij *Spirit of Atlanta* in de USA. Daarna heb ik mij vooral op lesgeven gestort, als caption head percussion bij Jong Jubal en bass tech bij Jubal/Jubal Indoor Percussion. Ook die periode komt nu op een einde, ik zie het als een mooie uitdaging om me in de toekomst meer op media bij Jubal te gaan richten!

Ik heb *Plant Sciences* gestudeerd in Wageningen en werk inmiddels bijna een jaar als Breeder Lettuce bij het veredelingsbedrijf Rijk Zwaan. De passie die ik heb voor planten komt ook terug in de tientallen kamerplanten die ik met steeds meer succes grootbreng, en mijn passie voor backpacken en duurzaamheid. Gelukkig maak ik ook nog steeds tijd vrij om zelf muziek te maken; na mijn drum corps carrière ben ik me gaan richten op grote (symfonie)orkesten. Deze manier van muziek maken is heel anders, heel indrukwekkend, en gelukkig wat minder belastend voor je knieën 😉

Nog even dit:

Onze redactieleden ***Hans Tims*** en ***Stephanie Roggekamp*** hebben ons helaas onlangs moeten verlaten. Lijkt het jou leuk om de redactie van Jubal's magazine te versterken? Wacht niet en meld je aan! Als redactielid krijg je alle vrijheid om nieuwe items voor de Flitsen te bedenken. Verder kun je het invullen zoals jij het wil: je kunt mensen interviewen, externen vragen om een bijdrage te schrijven, of er juist zelf op los schrijven!

We zien je aanmelding graag tegemoet! ***flitsen@jubal.org***

WE NEED YOU!

We hopen dat je hebt genoten van deze editie van de wedergeboorte van ons roemruchte clubblad, de *Jubal Flitsen*. We hebben je in deze editie een blik in de 'design-keuken' van Jong Jubal gegeven en daarnaast een 'update' gegeven van enkele oud-leden.

Om deze geschiedenis te laten herbeleven hebben wij dankbaar gebruik kunnen maken van het jubileumboek 'Eeuwig Oranje', diverse oude Jubal Flitsen, de website en onze Social Media-kanalen. Zoals gebleken is niet van elk seizoen alles even goed vastgelegd in foto's en videobeelden. Helaas hebben van de winter guard seizoenen 1985 en 1996 t/m 1998 weinig foto's en geen videobeelden. Ook van de zomerseizoenen in de jaren '80 en '90 eigenlijk maar weinig.

Daarom zijn we op zoek naar jou: *heb jij op zolder oude foto's, VHS-tapes en/of andere bijzonderheden uit jouw Jubal-tijd of uit die van een van je familieleden?* Wij treden graag in contact met jou. Met jouw hulp kunnen we de ruim 110 jaar Jubal-geschiedenis levend houden. Stuur een bericht naar: *flitsen@jubal.org*

Zodat ook het toekomstige Oranje verleden echt Eeuwig blijft!

AP *Herinneringen*

column

Memorabele gebeurtenissen van vandaag, zijn de herinneringen van morgen. Denk daar maar eens over na. Ik heb het al gedaan en daarbij ook vaak gedacht aan Jubal! In normale jaren maak je als spelend lid veel mee: het ene reisje na het andere, geweldige optredens, feesten en partijen. Tientallen, misschien wel honderden Jubal-momenten waar je vaak aan terug denkt en je als persoon zelfs hebben gevormd!

Maar dan de afgelopen periode? Tja, door corona kon er vrijwel niks en wat er wél kon, stelde niet zoveel voor. Er zijn daardoor weinig herinneringen gemaakt en dat is best treurig, zeker als je 110 jaar bestaat. Een soort hap van anderhalf jaar uit je bestaan. Dat geldt natuurlijk niet alleen voor Jubal, maar ook voor veel andere verenigingen, als ze het überhaupt al hebben overleefd.

En natuurlijk, misschien is die hele corona-periode wel één grote herinnering, we zullen het in ieder geval nooit vergeten. “Weet je nog dat we niet konden repeteren en dat we de ledenvergadering online deden?” Het zijn inderdaad unieke herinneringen, maar ik kan ze missen als kiespijn. Hops, snel terug naar het oude normaal, het zit er eindelijk aan te komen. Om jullie duidelijk te maken hoe belangrijk herinneringen zijn en hoe vaak je daar als oud Jubal-fossiel (want dan ben ik inmiddels) nog aan terug denkt, heb ik een top-3 gemaakt van mijn meest memorabele Jubal-herinneringen. Toevallig allemaal momenten uit m’n bestuursperiode. Met wat saillante details en rauwe randjes, want mooie herinneringen worden nog weleens geromantiseerd.

3. De tunnel in het Lucas Oil Stadium

2011 was uiteraard een gedenkwaardig jaar voor de club. Het 100-jarig bestaan; ik heb er al (te) vaak over geschreven. Wat we dat jaar ook nog ‘effe’ deden, was een Amerika-tour van 3 weken, waarom ook niet? Het moest de show van de eeuw worden, waar de hele wereld nog lang over na zou praten. Met een zo groot mogelijk Jubal op Amerikaanse bodem. Nou.... dat laatste lukte redelijk, maar de show van de eeuw? Dat werd het niet echt, het kwam er gewoon niet uit. Man, man, man, wat is er destijds een hoop discussie geweest over die show, en vooral de pre-show. Staff en bestuur botste, staff onderling -de jonge generatie tegenover de oude generatie- botste, leden gingen zich ermee bemoeien, fans hadden zo hun bedenkingen. En dat kwam allemaal tot een climax in de VS.

Ik kon helaas niet de hele tournee mee en kwam op een punt binnenwandelen dat de sfeer redelijk om te snijden was. Nou, lekker dan, welkom in de USA. Had vooral zin om te gaan genieten en geen gezeik, dat hadden we in de aanloop naar 2011 al genoeg gehad. Tja, het liep wat anders. Maar nu komt het: na een paar goede gesprekken en het besef dat het zo niet verder kon, gingen toch de neuzen (tijdelijk) dezelfde kant op. Die show werd er op korte termijn niet veel beter meer op, maar de sfeer wel.

Een bewogen reis dus, die eindigde in het Lucas Oil Stadium. Jubal mocht -als grote uitzondering- 's avonds optreden voor de prijsuitreiking. Wij vonden het geweldig, maar voor die Amerikanen op de tribune moet het na al dat DCI-geweld een behoorlijke 'bummer' zijn geweest. Het interesseerde ons -de leden, de staff en het bestuur- geen snars. Wij hadden het voor elkaar; het voelde als de heilige graal. En daar stonden ze dan: die kids, strakke koppies, dat mooie pakkie aan, in de tunnel van het Lucas Oil, met uitzicht op het veld en een bomvolle tribune. Ik was aan het filmen voor de USA-DVD en ineens schoot ik vol. Ik zal het nooit vergeten.

2. In de materiaaltruck op de DCE finals van 2013

Nog zo'n moment dat ik nooit zal vergeten; de DCE finals van 2013 in Kerkrade. De druk was hoog, want na een paar 'magere' jaren, moest en zou Jubal weer eens winnen. Dat voelde je bij de staff, bij de leden, maar ook bij het bestuur. Want het is wat makkelijker om je club 'te verkopen' als er een vers kampioenschap achter je naam staat. Het was het jaar van "The Deadly Game"; man, wat was ik verliefd op die show! Alle seinen stonden op groen om het kampioenschap binnen te halen, we moesten alleen nog even afrekenen met die verdraaide Engelsen. En de punten lagen 's middags al heel dicht bij elkaar.

Uiteraard heb ik op de tribune iedereen doof getoeterd en geschreeuwd en de show was top, kampioenswaardig. Maar ja, The Company begon 's avonds ook te vliegen. Kortom; spannend, spannend, spannend. Ik hield het niet meer, kon de uitslag niet meer aan en ben heel laf in de materiaaltruck gaan zitten. Die stond aan de zijkant bij de ingang van het stadion, waardoor ik nog wel een beetje zicht had op het veld en de uitslag ook nog een beetje kon horen. Ik zat erbij als een kind dat voor het eerst naar een horrorfilm kijkt; kussen voor m'n hoofd, niets willen missen,

Het was het jaar van "The Deadly Game"; man, wat was ik verliefd op die show!

maar ook niet durven kijken. Het werden de langste 10 minuten uit m'n leven zo ongeveer.

En toen bleven er nog 2 corpsen over: Jubal en The Company. "Second place 88.40 points and first place 88.45 points." Een verschil van 5 honderdste, ongekend, nog nooit gebeurd. Het hele stadion durfde ook niet meer te kijken en ik zat daar nog steeds in een permanente kramp in die truck met m'n oren dicht. Maar toen hoorde ik een gigantisch applaus en ik wist dat de Jubal-supporters in de meerderheid waren. In één rechte streep, drie DCE-medewerkers omver beukend, ben ik het veld opgerend. Wat een feest, wat een ongelofelijke ontlading. Winnen blijft lekker, ook al in het verschil zo klein...

1. Zwoele nachten San Felice

Maar toch; voor mijn mooiste Jubal-momenten gaan we naar het mooie Italië. Vind het sowieso al een geweldig land! Om er dan met je clubje naartoe te gaan, was een soort droom. Wat een feest was het om deze reizen voor te bereiden. En wat gaaf als je dan ziet dat het lekker loopt en iedereen het naar z'n zin heeft. Dat kon ook niet anders. Op een paar stevige onweersbuien na, scheen altijd de zon. De accommodaties waren fijn, het eten was goed, de sfeer was geweldig. Gewoon, lekker met z'n allen een weekje op 'muziek-vakantie'. Lekker repeteren, excursie naar Venetië, concerten en shows in schilderachtige dorpjes, afgewisseld met grote stadions. Want Italianen waren gek op drum corps en dus ook gek op Jubal. En op de Blue Devils, die we daar ook nog een jaar zijn tegengekomen.

Alles komt weer boven nu ik dit allemaal opschrijf. De zwoele avonden buiten de gymzaal waar we sliepen, biertjes drinken, lachen, keten, stukjes schrijven voor het thuisfront met een beroerde internetverbinding. En natuurlijk dat ene, memorabele moment, dat we midden in de nacht gingen zwemmen in San Felice.

Want Italianen waren gek op drumcorps en dus ook gek op Jubal. En op de Blue Devils, die we daar ook nog een jaar zijn tegengekomen.

... De volgende dag hebben we het uiteraard zwaar afgekeurd, dit kon natuurlijk echt niet. De Italiaanse organisatie maakte zich er niet zo druk om, zo ging het ieder jaar.

(Het stadje dat jaren later werd getroffen door een verwoestende aardbeving.) Dat zwemmen mocht natuurlijk niet, maar andere korpsen die er al vaker waren geweest vertelden ons dat dit echt een traditie was. Stiekem sloop ik in het donker het hek over (tegen niemand vertellen hoor, ik was immers bestuurslid) en sprong in het koele water. Kom ik boven, zie ik gewoon heel Jubal er al in liggen. De volgende dag hebben we het uiteraard zwaar afgekeurd, dit kon natuurlijk echt niet. De Italiaanse organisatie maakte zich er niet zo druk om, zo ging het ieder jaar. (Tot er een lid van een ander korps een ander jaar een duik nam en er geen water in bleek te zitten, toen was het feest wel even voorbij.)

Laten we hopen dat alle leden die straks weer fris aan de bak gaan en hopelijk jaren aan de club verbonden blijven, dit allemaal mogen meemaken. Ik gun iedereen in het post-coronatijdperk ontzettend veel mooie gebeurtenissen toe, het zijn de herinneringen van morgen. Ze gaan echt weer komen, ik gun het jullie zo...

uitsmijter:

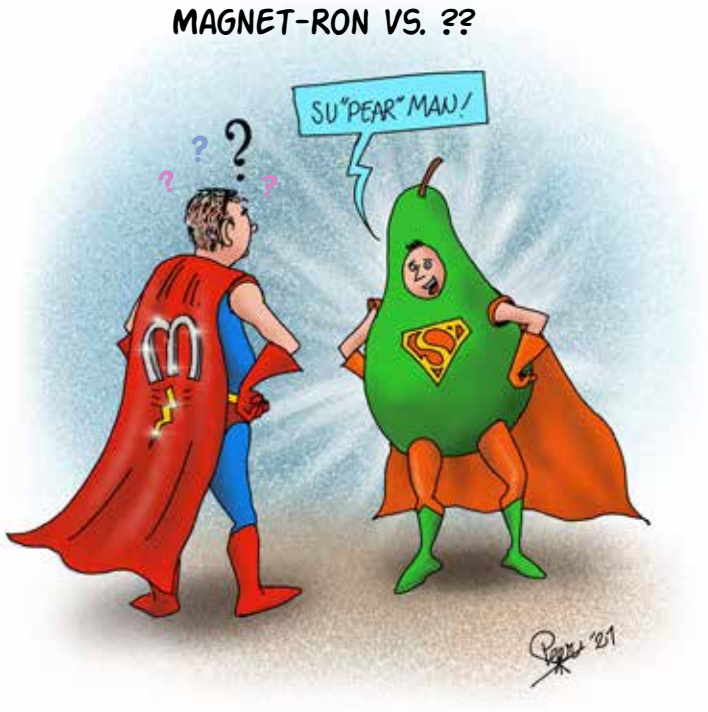

Volgende editie: *(kopijdatum: **1 sept. 2021**)*

De volgende Flitsen zal in september 2021 verschijnen en dan is het alweer een jaar geleden dat de eerste Flitsen nieuwe stijl verscheen. Naast alle gebruikelijke rubrieken zullen we het kampioensjaar 2006 uitlichten, tevens het jaar van de tweede USA-Tour.

Om de Flitsen nóg beter te maken en te laten aansluiten op de wensen van alle leden en fans willen we graag weten welke artikelen en rubrieken door u het meest wordt gewaardeerd (en welke niet) en wat u eventueel mist. Wilt u daarom ***deze survey invullen?*** Dat helpt ons om de komende edities nóg beter te maken. Heel veel dank!

Colofon:

Jubal Flitsen
is een magazine van
Jubal Dordrecht

Redactie:
Maarten Walraven
John Franken
Peter Franken
Isabell Muller
Ciska Trouw
Melvin van der Werf

Hoofdredacteur:
Maarten Walraven

Eindredactie:
Peter Franken

Aan deze uitgave werkten mee:
Vera Catsburg
Matthijs Kieboom
Meike Okkerse
Noa Opmeer
Sem Opmeer
Antoin Peeters
Stephanie Roggekamp
Ruud Saly
Yvonne Van Spijk
Floris de Vlaming
Quinten Vos
Monique Wassink
Johan van der Werff
Johan Zondervan
Joey Zwijgers

Vormgeving/lay-out:
Peter Franken

Illustraties:
Peter Franken

Fotografie Jubal:
Henry van Maanen
Laura Naaktgeboren
Denice Naaktgeboren
Jan Dittmar
Theo Vink
Peter Franken

Fotografie Jong Jubal:
Ingrid van Schelt
Maarten Walraven

Videografie:
Jubal Media

Redactieadres:
flitsen@jubal.org

Disclaimer
De inhoud van de Jubal Flitsen is door de redactie met de grootste zorg samengesteld, doch, Jubal aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid ten aanzien van mogelijke onjuistheden van het getoonde. Jubal is niet verantwoordelijk voor getoonde content op aan de deze publicatie gekoppelde bestanden.
Ongeautoriseerd of oneigenlijk gebruik van de content of delen daarvan maken inbreuk op intellectuele rechten.
Toestemming tot het gebruik van de inhoud van deze uitgave of delen daarvan op andere publiekelijk toegankelijke plaatsen dient schriftelijk te worden verzocht. Zonder deze schriftelijke toestemming kunt u geen content of delen van deze publicatie gebruiken.
Dit kan via: *flitsen@jubal.org*
© Jubal Dordrecht 2021

IN SEPTEMBER

MOGEN WE WEER!

majestic

MAPEX

ADAMS

Zildjian

EVANS DRUMHEADS

Guard equipment

VIC FIRTH

DERNICK XYLOSYNTH

EnVision VISUAL PERFORMANCE DESIGN